

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8To/45/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8615010164
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Sninský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:8615010164.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Sninského a sudcov JUDr. Lucie Bašistovej a JUDr. Moniky Halkociovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 15.02.2024, v trestnej veci vedenej proti obžalovanému A. B. pre prečin zneužívania informácií v obchodnom styku podľa § 265 ods. 2 Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaného a o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Bardejov sp. zn. SK-1T/117/2015 zo dňa 26.06.2023, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 3 Trestného poriadku z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Bardejov sp. zn. SK-1T/117/2015 zo dňa 26.06.2023 vo výroku o treste.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku

Obžalovanému A. B., nar. XX.XX.XXXX vo C., trvale
bytom D. E. XX, F. C.

u k l a d á :

Podľa § 305 ods. 4 Trestného zákona s prihliadnutím na § 36 písm. j/, § 37 písm. h/ Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, s použitím § 41 ods. 1 Trestného zákona, § 56 ods. 1 Trestného zákona úhrnný peňažný trest vo výške 5.000,- /päťtisíc/ eur.

Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona ustanovuje pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie prokurátora z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Bardejov, pracovisko Svidník, sp. zn. SK-1T/117/2015 zo dňa 26.06.2023 uznal obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX vo C., trvalé bytom D. E. XX, F. C., vinným v bodoch 1 a 2 zo spáchania pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 3 písm. a/ Trestného zákona v znení účinnom do 31.07.2019 a v bode 2 aj zo spáchania prečinu porušovania ochrany rastlín a živočíchov podľa § 305 ods. 1 písm. c/, ods. 4 písm. c/ Trestného zákona v znení účinnom do 31.08.2015 na tom skutkovom základe, že

1/ ako predseda Pozemkového spoločenstva DIEL urbárskej spoločnosti so sídlom Radoma, okres Svidník, číslo 96 od októbra 2013 do decembra 2013 bez súhlasu výboru tohto pozemkového spoločenstva a od januára 2014 do 20.2.2014, i napriek zákazu tohto výboru z decembra 2013, z lesných pozemkov uvedeného pozemkového spoločenstva v katastri obce Radoma, okres Svidník vedených jednak na liste vlastníctva číslo XXX na parcele EKN XXX, CKN XXX/X v lesných dielcoch číslo XXXX,

XXXX, XXXX, XXXX G. XXXX v lokalite „Radumky les“, a jednak na liste vlastníctva číslo XXXX na parcele EKN XXXX/X, CKN XXX/X v lesných dielcoch číslo XXX, XXXX G. XXXX v lokalite „Rojov“, vyrúbal celkom 696 stromov rôzneho druhu, ktoré po zmanipulovaní z uvedených lesných pozemkov vyviezol a Pozemkovému spoločenstvu DIEL urbárskej spoločnosti Radoma tak spôsobil škodu vo výške 13.049,14 eura, ktorá v súčasnosti trvá vo výške 10.173,83 eura,

2/ ako súkromná osoba, ale aj ako predseda Pozemkového spoločenstva DIEL urbárskej spoločnosti so sídlom Radoma, okres Svidník, číslo 96 v rozpore s ustanovením § 47 ods. 3,4 písm. a/, ods. 8 zákona číslo 543/2002 Z.z. o ochrane prírody a krajiny v platnom znení, jednak, sice so súhlasom starostu obce Radoma číslo 102/2013 z 30.12.2013 na výrub vŕby a náletových drevín rastúcich na parcele číslo XXX v katastri obce Radoma, ktorý nebol oprávnený na vydanie tohto súhlasu, no bez súhlasu tak príslušného orgánu ochrany prírody ako aj Pozemkového spoločenstva DIEL urbárskej spoločnosti Radoma ako vlastníka pozemku v katastri obce Radoma vedeného na liste vlastníctva číslo XXX na parcele EKN XXX, CKN XXX druhu vodná plocha v lokalite „Radumky potok číslo 3“ Slovenského pozemkového fondu Bratislava, ako správcu pozemku v katastri obce Radoma vedeného na liste vlastníctva číslo XXX na parcele EKN XXX, XXX, XXX,XXX CKN XXX druhu vodná plocha v lokalite „Radumky potok 1,2“ ako aj bez vyznačenia drevín určených na výrub príslušným orgánom ochrany prírody a jednak bez súhlasu príslušného orgánu ochrany prírody a bez súhlasu Slovenského pozemkového fondu Bratislava, ako správcu pozemku v katastri obce Radoma vedeného na liste vlastníctva číslo XXX na parcele EKN XXX, XXX, XXX, XXX CKN XXX druhu trvalý trávny porast, jednak v období mesiacov september 2013 až december 2013 a jednak v období mesiaca január 2014 a do 20.2.2014 vykonal na uvedených pozemkoch výrub 139 stromov jelše, 22 stromov hraba obyčajného, 5 stromov borovice sosny, 4 stromy javora, 3 stromy vŕby, 3 stromy osiky a jeden strom brezy a spôsobil tak Slovenskej republike zastúpenej odborom starostlivosti o životné prostredie Okresného úradu vo Svidníku spoločenskú škodu 43.795,86 eura a majetkovú škodu Pozemkovému spoločenstvu DIEL urbárskej spoločnosti Radoma vo výške 834,42 eura a Slovenskému pozemkovému fondu Bratislava vo výške 1.001,58 eura.

O treste okresný súd rozhodol tak, že obžalovanému uložil podľa § 305 ods. 4 Trestného zákona s prihliadnutím na § 36 písm. j/, § 37 písm. h/ Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, s použitím § 41 ods. 1 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky. Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona výkon trestu podmienene odložil a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona určil obžalovanému skúšobnú dobu v trvaní 3 (tri) roky. Podľa § 50 ods. 2 Trestného zákona uložil povinnosť v skúšobnej dobe podľa svojich schopností nahradiť škodu spôsobenú trestným činom.

O náhrade škody rozhodol tak, že podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodeným: Pozemkovému spoločenstvu DIEL urbárska spoločnosť Radoma, so sídlom 090 42 Radoma 45, IČO: 37 790 650, škodu vo výške 10.173,83 eur (desaťtisícstosedemdesiattri eur a osemdesiattri centov), Slovenskému pozemkovému fondu Bratislava, Búdková 36, 817 15 Bratislava, škodu vo výške 1.001,58 eur (tisícjeden eur a päťdesiatosem centov). Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku poškodenú, Slovenskú republiku, zastúpenú Okresným úradom, odborom starostlivosti o životné prostredie Svidník, s nárokom na náhradu škody pozostávajúcej zo spoločenskej hodnoty vyrúbaných drevín, odkázal na konanie pred príslušným orgánom štátnej správy. Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku odkázal poškodeného Pozemkové spoločenstvo DIEL urbárska spoločnosť Radoma, so sídlom 090 42 Radoma 45, IČO: 37 790 650, so zvyškom nároku na náhradu škody na civilný proces.

Zároveň obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX vo C., trvale bytom D. E. XX, F. C., podľa § 285 písm. b/ Trestného poriadku oslobodil spod skutku pod číslom 1 obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Svidník zo dňa 14.08.2015 č. Pv 79/14/7712-35, ktorého sa mal dopustiť tak, že

- ako predseda Pozemkového spoločenstva s právnou subjektivitou DIEL urbárskej spoločnosti so sídlom Radoma, okres Svidník, číslo 96 a súčasne ako konateľ obchodnej spoločnosti TOKA-RADOMA, s.r.o., so sídlom Radoma, okres Svidník, číslo 96, s rovnakým predmetom činnosti ako uvedené pozemkové spoločenstvo, v mene tohto pozemkového spoločenstva, no bez vedomia a súhlasu výboru tohto pozemkového spoločenstva, súčasne zastupujúc aj uvedenú obchodnú spoločnosť uzatvoril 20.3.2012 medzi zhotoviteľom obchodnou spoločnosťou TOKA-RADOMA, s.r.o. Radoma a objednávateľom Pozemkovým spoločenstvom DIEL, urbárskou spoločnosťou Radoma jednak zmluvu o dielo, predmetom ktorej bolo „zhotovenie palivového dreva - metrovice“ za cenu 6,- eur/IPM a jednak zmluvu o dielo, predmetom ktorej bol „zvoz dreva z lesa“ za cenu 9,- eur/IPM a 6.1.2014 medzi mandantom Pozemkové spoločenstvo DIEL urbárskej spoločnosti Radoma a mandatárom

obchodná spoločnosť TOKA- RADOMA, s.r.o. Radoma mandátne zmluvu, predmetom ktorej bola spolupráca v oblasti predaja, propagácie, poskytovania informácií, prezentácie produktu drevnej hmoty za podmienok určených mandantom, na základe ktorých v období od 16.1.2014 do 18.2.2014 obchodná spoločnosť TOKA-RADOMA, s.r.o., Radoma kúpila od Pozemkového spoločenstva DIEL urbárskej spoločnosti 234,5 m³ drevnej hmoty za 5.393,50 eura, za ťažbu, manipuláciu tohto dreva a nákladku na kamión obchodná spoločnosť TOKA-RADOMA, s.r.o. Radoma vystavila Pozemkovému spoločenstvu DIEL urbárskej spoločnosti Radoma faktúry na celkovú sumu 5.583,60 eura a uvedené množstvo drevnej hmoty napokon obchodná spoločnosť TOKA- RADOMA, s.r.o. Radoma za 10.641,- eura predala obchodnej spoločnosti A-Z LOKOMAT, s.r.o., Zvolen, teda ako člen štatutárneho orgánu dvoch právnických osôb s rovnakým predmetom činnosti, mal uzavrieť zmluvy na úkor jednej z nich, čím mal spáchať prečin zneužívania informácií v obchodnom styku podľa § 265 ods. 2 Trestného zákona,

lebo skutok nie je trestným činom.

Obžalovaný A. B., ako to vyplynulo z obsahu odôvodnenia jeho odvolania, svojím odvolaním namietal odsudzujúcu časť tvrdiac, že aj v tomto mal byť oslobodený, keďže rozsudok je, podľa jeho názoru, nezákonný, dôvody v ňom uvedené považoval za jednostranné bez opory vo vykonanom dokazovaní. Uvádza, že skutok pod bodom 1/ rozsudku nespáchal s tým, že tvrdenie, že ako predseda Pozemkového spoločenstva Diel, Urbárska spoločnosť so sídlom Radoma, v období od októbra 2013 do februára 2014 vyrúbala v lokalite Radumky Les a v lokalite Rojov 696 stromov rôzneho druhu a po zmanipulovaní z uvedených lesných pozemkov vyviezol, je absolútne nepravdivé. Obhajoval sa tým, že v roku 2013 nielen ako predseda pozemkového spoločenstva, ani ako fyzická osoba a ani ako právnická osoba TOKA RADOMA s.r.o., ktorej je spoločníkom, nevykonával žiadny výrub stromov v týchto lokalitách. Poukazoval na to, že v roku 2013 v týchto lokalitách vykonávali ťažbu H. I. a G. H.. V spise sa nachádza súhlas na ťažbu dreva 1/2013, 2/2013, 5/2013 a 6/2013. Podľa týchto štyroch súhlasov na výrub sa malo vyťažiť 149 m³ dreva. Podľa Ročnej evidencie výkonov v lesných porastoch za rok 2013 zo dňa 14.02.2014, ktorú podával J. K., ako lesný hospodár na okresný úrad, bolo za rok 2013 vyťažených 318 m³ dreva, čo znamená, že okrem týchto povolení, ktoré sa v spise nachádzajú, musel podľa obžalovaného K. vydať ešte ďalšie súhlasy na výrub dreva v rozsahu 169 m³ dreva, pričom v súhlasoch pre H. I. a G. H. sú uvedené ako spôsob vyznačenia len „zlomy a vývraty“, čo by malo podľa obžalovaného znamenať, že mohli ťažiť len zlomené dreva a kalamitné drevo, ale to určite nebola pravda, lebo boli zrezané celé kusy stromov. Chýbajú súhlasy na ťažbu dreva 3/2013 a 4/2013 a podľa jeho vedomostí do decembra 2013 boli vydané ďalšie súhlasy pre G. H., ktoré svedok J. K., lesný hospodár, podľa obžalovaného zámerne do spisu nepredložil, lebo keby K. tieto chýbajúce súhlasy doložil, bolo by zrejmé, kto vykonal celú ťažbu v roku 2013. Navyše, podľa porovnania evidencie ročných výkonov za rok 2013 a predloženými súhlasmi vydanými ťažbárom I. a H. mal byť rozdiel v súhlasoch 3 a 4 len v množstve 169 m³ dreva. Tento odvolateľ odkazoval na to, že K. ako svedok pri svojom výsluchu na polícii uviedol, že do 30.09.2013 dal vyslovene súhlas na ťažbu drevnej hmoty v množstve 215 m³ jemu, čo bola ale, podľa obžalovaného, vyslovená lož dodajúc, že chýbali potom súhlasy na ťažbu dreva v objeme 215 m³ vystavené na meno obžalovaného, o ktorých vypovedal svedok K. na polícii. Obžalovaný trval na tom, že jemu v roku 2013 K. nevydal žiadne povolenie na výrub dreva v uvedených lokalitách a on ani v roku 2013 v týchto lokalitách drevo neťažil. Drevo v roku 2013 ťažili ťažbári - živnostníci, ktorí sa zaoberajú ťažbou dreva - a to len H. I. a G. H.. Obaja tento výrub vykonávali v prospech Pozemkového spoločenstva Diel, Urbárska spoločnosť Radoma za odplatu. Jeho spoločnosť TOKA Radoma s.r.o. na základe zmluvy s Pozemkovým spoločenstvom Diel, Urbárska spoločnosť Radoma, po ťažbe týchto ťažbárov vykonávala manipuláciu dreva, krátenie na metrovicu a čistenie lesa od haluzí, zhnitých a suchých drevín a toto drevo podľa zmluvy odkupoval od urbáru a predával okrem iného i firme LOKOMAT s.r.o.. Obžalovaný uvádzal, že hotovil drevo na skládku a po tom, čo odkúpil časť dreva od urbáru, túto časť predal a zostávajúca časť bola rozdelená členom urbáru ako palivo. Nič neukradol, urbáru žiadne drevo nechýbalo tak, ako to uviedol svedok L. M. ako pokladník urbáru na členskej schôdzi vo februári 2014. Podľa názoru obžalovaného, z obsahu spisu vyplýva, že jeho zo spáchania trestného činu krádeže podľa § 212 ods. 3 písm. a/ Trestného zákona nikto neusvedčuje, pričom sa ani nikde nenašlo ukradnuté drevo. Auto s drevnou hmotou, ktoré bolo zastavené políciou, bolo naložené drevnou hmotou, ktorú on odkúpil od urbáru a bolo z lokality Potok 1,2,3, pričom išlo o náletové dreviny, dokonca drevo napadnuté hnilobou, pretože sa malo realizovať ako štiepka. Takto, podľa obžalovaného, je jediným svedkom, ktorý tvrdí, že ukradol drevo, len svedok K., no podľa obžalovaného práve tento je zlodej a vo viacerých urbároch s ním ukončili činnosť vo funkcii lesného hospodára práve preto, že z týchto spoločností odcudzil drevo alebo bol dôvodne podozrivý z odcudzenia dreva a bolo na neho podané

niekoľko trestných oznámení, dokonca aj Pozemkové spoločenstvo Diel, Urbárska spoločnosť Radoma, podalo na neho trestné oznámenie po ukončení jeho činnosti v tomto spoločenstve, lebo im chýbalo cca 250 m³ dreva, pričom trestné konania proti K. stále prebiehajú. Obžalovaný namietal aj to, že tento svedok sám bez jeho prítomnosti išiel ukazovať policii i znalcovi miesta, z ktorých bolo drevo odcudzené a tvrdil, že toto odcudzil práve on, teda A. B.. Taký dôkaz považoval obžalovaný za absurdný z dôvodu, že mal pri takejto obhliadke byť prítomný a tiež z dôvodu, že práve K. mohol takto ukázať miesta, z ktorých drevo mohol odcudziť sám alebo za pomoci niekoho iného, prípadne mohol ukázať miesta, kde vykonával do konca decembra 2013 ťažbu G. H.. Tento ťažbár vystavil faktúru 20.12.2013, teda po ukončení ťažby. V tejto súvislosti považoval obžalovaný za zvláštne, že H. vystavil faktúru na vyťaženie dreva v množstve 164 m³ napriek tomu, že sa v spise nachádzajú súhlasy na jeho meno iba na ťažbu dreva v množstve 80 m³ (súhlasy na ťažbu 5/2013 a 6/2013). Obžalovaný trval na tom, že jeho nikto z vypočutých svedkov osobne nevidel vykonávať nepovolený výrub v sporných lokalitách a nikto nevidel vykonávať výrub v týchto lokalitách ani zamestnancov jeho spoločnosti TOKA Radoma s.r.o. a aj keď uznal, že sa niektorí jeho pracovníci vyjadrili pravdivo, že hotovili metrovicu, čistili les a vykonávali ťažbu v lokalitách Radumka Potok 1,2,3, ale v žiadnom prípade jeho spoločnosť, jeho zamestnanci ani on fyzicky nevykonával v roku 2013 žiadny výrub stromov v lokalite Radumky Les a Rojov s tým, že podľa obžalovaného by sa najlepšie k tomu vedeli vyjadriť H. I. a G. H., ale obaja sú už nebohí a tak on nedisponuje takým dôkazom, ktorým by jednoznačne preukázal svoju nevinu a krivú svedeckú výpoveď svedka K., ktorá je podľa obžalovaného evidentne rozporuplná, keďže tento svedok tvrdí, že ako lesný hospodár nechodil do lesa od 30.09.2013, ale z faktúr vyplýva, že toto jeho tvrdenie nemôže byť pravdivé, lebo urbáru vystavoval faktúry za odbornú správu lesov, a to faktúru č. 79/2013 za mesiac október 2013, č.83/2013 za november 2013 a č. 96/2013 za december 2013. Obžalovaný sa tak obhajoval tým, že v spise neexistujú dôkazy, ktoré by ho usvedčovali z nelegálneho výrubu stromov v lokalitách Radumky Les a Rojov v rozsahu 696 stromov rôzneho druhu, ktoré mal odcudziť. Obžalovaný sa okrem toho ohradil aj voči tomu, že pokiaľ vo výroku rozsudku je uvedené, že týchto 696 stromov rôzneho druhu po zmanipulovaní z uvedených lesných pozemkov vyviezol, tak on nevie, čo sa pod slovom „vyviezol“ rozumie, ale podľa jeho názoru sa pod tým určite nerozumie krádež. Takto mal byť, podľa vlastného názoru, obžalovaný spod obžaloby pre skutok pod bodom 1/ oslobodený.

Obdobne navrhoval obžalovaný rozhodnúť aj vo vzťahu ku skutku pod bodom 2/ napadnutého rozsudku, ktorý bol kvalifikovaný ako prečin podľa § 305 ods. 1 písm. c/, ods. 4 písm. c/ Trestného zákona, tvrdiac, že ani tento on nespáchal. Poukazoval na to, že podľa jeho názoru z obsahu spisu je zrejmé, že dňa 30.12.2013 Obec Radoma, ako príslušný orgán štátnej správy v 1. stupni vo veciach ochrany prírody podľa zákona č. 416/2001 Z. z. a zákona č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny vydala súhlas pre neho na výrub vŕby a náletových drevín na parcelách č. XXX, XXXX/X, XXX/X, XXX/X, XXX/X, XXXX/X, XXX/X, XXX/X,X,X, v k. ú. D.. Tieto parcely zodpovedajú parcelám uvedeným vo výroku napadnutého rozhodnutia, nachádzajúcim sa v lokalite Radumky Potok č. 1, 2 a Radumky Potok č. 3. Podľa tohto rozhodnutia výrub sa mal uskutočniť v čase vegetačného pokoja v termíne do 28.02.2014, pričom podľa obžalovaného v tom čase až do konca roka 2021 bola obec príslušná na vydanie takéhoto rozhodnutia. Obžalovaný sa tak obhajoval tým, že nemohol naplniť formálne znaky skutkovej podstaty trestného činu podľa § 305 ods. 1 písm. c/, ods. 4 písm. c/ Trestného zákona, lebo nevyrúbal stromy v rozpore so všeobecno-záväznými právnymi predpismi na ochranu prírody, ani si neprisvojil cudziu vec tým, že by sa jej zmocnil. Pokračoval vo svojej úvahe tak, že z hľadiska subjektívnej stránky by musel konať úmyselne vo forme priameho či nepriameho úmyslu, ale toto u neho naplnené nebolo, lebo on sa na základe rozhodnutia obce domnieval, že uskutočňuje výrub v súlade s právnymi predpismi na ochranu prírody a keďže nemá také vedomosti o tom, kto a v akom období je príslušný na vydanie rozhodnutia orgánu štátnej správy na povolenie výrubu stromov v lokalite, ktorá síce vlastnícky patrí urbáru, ale keďže nie je začlenená do lesného pôdneho fondu a preto je spravovaná príslušným orgánom štátnej správy, ktorý v prvom stupni rozhoduje vo veciach ochrany prírody podľa zákona č. 543/2002 Z. z., tak ak v tejto veci niekto pochybil, tak to bol starosta obce, pretože ak nebol príslušný na rozhodovanie o jeho žiadosti o povolenie na výrub stromov, mal ju postúpiť príslušnému orgánu, ak ním v tomto čase naozaj bol Okresný úrad vo Svidníku. Avšak obec bola v uvedenom čase príslušná rozhodovať o žiadostiach na vydanie súhlasu na výrub dreva, pričom on, teda obžalovaný, drevo, ktoré na základe udeleného súhlasu vyťažil v lokalitách Radumky Potok 1,2,3, na základe zmluvy odkúpil od urbariátu a predal ho firme LOKOMAT s.r.o. V podstate na základe uvedeného obžalovaný navrhol, aby ho odvolací súd spod obžaloby pre skutky uvedené pod bodom 1/ a 2/ napadnutého rozsudku oslobodil, lebo nebolo preukázané, že obžalovaný spáchal skutky, pre ktoré je stíhaný.

Aj prokurátor podal odvolanie riadne a včas, pričom odôvodnenie podané okresným prokurátorom následne písomne doplnil aj krajský prokurátor. Považoval úvahy, ktorými okresný súd dospel k odsudzujúcemu i oslobodzujúcemu výroku za neprijateľné, lebo sú podľa jeho názoru v rozpore so všeobecnými výkladovými pravidlami. Tento odvolateľ považoval za dostatočne preukázané, že obžalovaný bol členom štatutárneho orgánu dvoch právnických osôb s rovnakým predmetom činnosti a že uzavrel zmluvy na úkor jednej z nich. Poukazoval na to, že v ustanovení odseku 2 je upravená druhá základná skutková podstata v § 265 Trestného zákona, ktorým je takzvaný selftrading, teda obchodovanie vo svoj prospech v súvislosti so zneužitím postavenia v dvoch alebo viacerých ekonomických subjektoch a hoci v odseku 1 ustanovenia § 265 Trestného zákona nie je úmysel jasne špecifikovaný, keď podmienkou trestnosti podľa odseku 2 je spáchanie tohto skutku v úmysle podľa § 265 ods. 1 Trestného zákona, akceptujúc všeobecné výkladové pravidlá trestného práva by malo platiť, že ak v texte právnej normy, resp. texte konkrétnej skutkovej podstaty trestného činu nie je výslovne uvedené konanie páchatel'a „v úmysle“, teda nie je priamo uvedený priamy úmysel páchatel'a, tak tento musí pre vyvodenie trestnej zodpovednosti konať minimálne v nepriamom úmysle. Opačným výkladom, podľa názoru prokurátora, resp. výkladom, ktorý prijal vo svojich záveroch Okresný súd Bardejov, by sa ustanovenie § 265 ods. 1 Trestného zákona stalo nevykonateľným a išlo by o obsolentnú právnu normu, čo v konečnom dôsledku celkom zjavne odporuje aj úmyslu zákonodarcu, resp. legislatívnemu záveru trestnoprávne postihovať konania uvedené v ustanovení § 265 ods. 1 Trestného zákona. Okrem týchto námietok osobitne proti výroku o treste uviedol, že výmera uloženého podmiennečného trestu je vzhľadom na všetky okolnosti prípadu veľmi mierna a v rozpore so základnými zásadami ukladania trestov. Pozornosti okresného súdu, podľa prokurátora, ušla aj skutočnosť, že konanie v bode 1/ obžaloby môže naplňať znaky skutkovej podstaty trestného činu porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 Trestného zákona, pričom z vykonaného dokazovania je podľa prokurátora zrejmé, že obvinený B. A. bez akejkoľvek ekonomickej opodstatnenosti a racionálneho dôvodu v postavení predsedu pozemkového spoločenstva podpísal zmluvu s obchodnou spoločnosťou, ktorej bol konateľom aj vlastníkom a ktorá následne predala drevnú hmotu konečnému odberateľovi A-Z LOKOMAT, pričom neexistuje žiadny dôvod, aby sa drevná hmota vo vlastníctve pozemkového spoločenstva predávala cez sprostredkovateľskú spoločnosť za sumu výrazne nižšiu, ako bola následne predaná konečnému odberateľovi spoločnosti A-Z LOKOMAT s.r.o. Z uvedeného rozdielu ceny pri predaji dreva v reťazci pozemkové spoločenstvo TOKA RADOMA s.r.o. - A-Z LOKOMAT s.r.o. jednoznačne vyplýva, že došlo k škode na majetku pozemkového spoločenstva, ktorá predstavuje rozdiel medzi kúpnu cenou dreva spoločnosťou TOKA RADOMA a následne kúpnu cenou dreva spoločnosti A-Z LOKOMAT s.r.o.. Odôvodnenie odvolania zo strany okresného prokurátora doplnil krajský prokurátor poukazom na to, že okresný súd rozhodnutie o oslobodení obžalovaného spod obžaloby odôvodnil konštatovaním, že pre vyvodenie trestnej zodpovednosti musí byť preukázané naplnenie všetkých zákonných znakov, vrátane špecifického úmyslu vyjadreného formuláciou „v úmysle uvedenom v odseku 1“, ktorý však v odseku 1 vyjadrený nie je a neúplnosť právnej úpravy nie je možné vykladať za pomoci predchádzajúcej právnej úpravy v neprospech obžalovaného a že rešpektujúc zásadu „nullum crimen sine lege“, bolo potrebné obžalovaného spod obžaloby oslobodiť. Túto úvahu nepovažoval prokurátor za správne a odkazoval na ustanovenie § 8 Trestného zákona, podľa ktorého, trestný čin je protiprávny čin, ktorého znaky sú uvedené v tomto zákone, ak tento zákon neustanovuje inak, pričom v ustanovení § 265 ods. 2 Trestného zákona zákonodarca koncipuje všetky zákonné znaky, nevyhnutné pre právne posúdenie konania, ako trestného činu zneužívania informácií v obchodnom styku. Ide o základnú skutkovú podstatu, do rámca ktorej je formou odkazu na § 265 ods.1 Trestného zákona začlenený motív, ako znak subjektívnej stránky, no tu motív vyjadrený nie je, a preto je odôvodnený záver, že pre trestnosť činu podľa § 265 ods. 2 Trestného zákona preukázanie zákonodarcom inak ani nedefinovaného motívu formálne protiprávneho konania, nie je potrebné. Podľa názoru prokurátora, v opačnom prípade by ustanovenie § 265 ods.2 Trestného zákona bolo obsolentné už od 01.01.2006, a to rovnako ako ustanovenie § 259 ods. 2 Trestného zákona, ktoré obsahuje identický odkaz na neexistujúci, zákonodarcom nedefinovaný úmysel. Voči odôvodňovaniu úvah okresného súdu oponoval prokurátor aj tým, že podľa jeho názoru, okresný súd odôvodňujúci správnosť ním vyslovenej právnej argumentácie poukázal na komentár k Trestnému zákona, ktorý je hypotetický, nie je záväzný a aktuálne je už navyše prekonaný rozhodovacou činnosťou všeobecných súdov. V tejto súvislosti poukazoval na viaceré rozhodnutia o vine, resp. na rozhodnutia deklarujúce dôvodnosť podozrenia zo spáchania trestného činu podľa § 259 ods. 2 Trestného zákona, ktoré vo svojej právnej podstate sú, podľa názoru prokurátora, argumentačne konzistentné s tvrdeniami jeho odvolania. Vychádzajúc z tvrdenia, že judikatúra k ustanoveniu § 265 ods. 2 Trestného zákona nie je rozvinutá a že v každom prípade vzhľadom na analogickú právnu konštrukciu subjektívnej stránky je v tejto trestnej veci použiteľná judikatúra vzťahujúca sa k ustanoveniu § 259 ods. 2 Trestného zákona,

potom vymenoval súdne rozhodnutia, ktoré podľa jeho názoru jeho odvolacie dôvody podporovali. Konkrétne išlo o nasledujúce rozhodnutia v iných trestných veciach, a to, že Krajský súd v Prešove v trestnej veci sp. zn. 9To/45/2020 uznesením zamietol odvolania obžalovaných, podané proti rozsudku okresného súdu, ktorým boli uznaní za vinných pre spáchanie zločinu skresľovania údajov hospodárskej evidencie podľa § 259 ods. 1 písm. c/, ods. 2 písm. b/, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona, s poukazom na § 138 písm. b/ Trestného zákona, že Krajský súd v Prešove rovnako rozhodol o odvolaní obžalovaného aj vo veci prečinu skresľovania údajov hospodárskej a obchodnej evidencie podľa § 259 ods. 1 písm. c/, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona, vedenej pod sp. zn. 3To/30/2019, že vo veci zločinu skresľovania údajov hospodárskej a obchodnej evidencie podľa § 259 ods. 1 písm. c/, ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. c/ Trestného zákona, s poukazom na § 140 písm. c/, vedenej pod sp. zn. 7To/17/2019 Krajský súd v Prešove akceptoval vinu obžalovaného, ktorému rozsudkom uložil trest, že v konaní pod sp. zn. 6To/26/2016 Krajský súd v Prešove uznesením potvrdil rozsudok Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T/29/2015, ktorým podľa § 285 písm. c/ Trestného poriadku bol obžalovaný oslobodený spod obžaloby prokurátora, podanej, okrem iného, aj pre skutok kvalifikovaný ako prečin skresľovania údajov hospodárskej a obchodnej evidencie podľa § 259 ods. 1 písm. c/, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona a tu súd teda opodstatnenosť uplatnenej právnej kvalifikácie nespochybnil. Odkazoval aj na rozhodnutia ďalších súdov, na to, že Krajský súd v Košiciach uznesením sp. zn. 6To/34/2017 zamietol odvolanie obžalovaného proti výroku o vine zo spáchania prečinu skresľovania údajov hospodárskej a obchodnej evidencie podľa § 259 ods. 1 písm. c/, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona, pričom toto rozhodnutie bolo podrobené prieskumu Najvyššieho súdu SR v konaní pod sp. zn. 2Tdo/38/2018, resp. aj ÚS SR pod I. ÚS 118/2019. Obdobne rozhodol Krajský súd v Košiciach aj v konaní pod sp. zn. 6To/62/2015, keď nevyhovel odvolaniu obžalovaného, ktorý argumentoval absenciou subjektívnej stránky trestnosti prečinu skresľovania údajov hospodárskej a obchodnej evidencie podľa § 259 ods. 1 písm. c/, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona, v/

odvolacom konaní, vedenom pred Krajským súdom v Trenčíne pod sp. zn. 23To/94/2017 obžalovaný namietal absenciu zavinenia vo forme úmyslu vo vzťahu ku konaniu, kvalifikovanému ako prečin skresľovania údajov hospodárskej a obchodnej evidencie podľa § 259 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona, ako aj vo vzťahu ku konaniu podľa § 277 Trestného zákona. Krajský súd na podklade podaného odvolania zrušil výrok o vine iba pre daňový trestný čin a obžalovanému uložil trest iba pre trestný čin podľa § 259 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona a v konaní pod sp. zn. 4To/147/2014 Krajský súd v Bratislave vo svojom uznesení konštatoval, že obžalovaný je dôvodne podozrivý, že sa dopustil konania, ktoré zakladá podozrenie zo spáchania trestného činu skresľovania údajov hospodárskej a obchodnej evidencie podľa § 259 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona účinného od 01.01.2006, pretože nevedel a ani nezabezpečil vedenie účtovníctva daňového subjektu tak, ako to vyžaduje zákon č. 431/2002 Z. z. o účtovníctve a konal tak napriek tomu, že bol štatutárnym zástupcom daňového subjektu. Toto dôvodné podozrenie pritom nevyplýva z toho, že účtovníctvo odmietol vydať orgánom činným v trestnom konaní, ale z toho, že ako štatutárny orgán daňového subjektu nezabezpečil jeho riadne vedenie (a existenciu) v zmysle zákona o účtovníctve. Prokurátor uzavrel svoje úvahy záverom, že z konštatovaného vyplýva, že úvahy Okresného súdu Bardejov, pracovisko Svidník, ktoré ho viedli k výroku o oslobodení obžalovaného spod obžaloby, podanej pre prečin zneužívania informácií v obchodnom styku podľa § 265 ods. 2 Trestného zákona, nie sú kompatibilné s právnym uvažovaním všeobecných, odvolacích súdov v obdobných veciach. V podstate na základe uvedeného prokurátor navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu sp. zn. SK-1T/117/2015 v napadnutej časti zrušil a vec vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie.

Na základe takto podaných odvolaní postupoval odvolací súd v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Trestného poriadku, podľa ktorého, ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 odsek 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 odsek 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku a v prejednávanej veci zistil nasledovné.

Obžalovaný A. B. vyhlásil, že sa cíti nevinný. Potvrdil, že vykonával funkciu predsedu predmetného pozemkového spoločenstva, v ktorom mal najväčší podiel a bol aj vlastníkom drevospracujúcej firmy. Tvrdil, že pri uzatváraní zmlúv, ktoré sú uvedené v obžalobe, využil len svoje vedomosti a skúsenosti a vzhľadom na ceny dreva, ktoré v tom čase boli aktuálne, ponúkol urbáru vyššiu odkupnú cenu dreva, než mal on ponúknuť od iných obchodníkov s drevom, že mal osobný záujem starať sa čo najlepšie o

záležitosti urbáru a urbáru chcel len pomôcť. Neuvedomoval si, že tým by mohol porušiť nejaké predpisy. Tvrdil, že každý jeho počin bol schválený výborom, prípadne na členskej schôdzi a chybou obžalovaného bolo len to, že tieto súhlasy nemal na papieri v podobe uznesení. Takto to fungovalo celých 15 rokov bez problémov a problémy nastali až po príchode svedka K.. K zmluvám o dielo, na základe ktorých mal zhotovovať palivové drevo a vykonávať zvoz dreva uviedol, že tieto pochádzajú z roku 2012 a výbor o nich informoval, teda vedeli o tom, že takéto zmluvy sú uzavreté. Na základe týchto zmlúv potom pracovali Rómovia pre firmu TOKA-RADOMA, s.r.o., pričom on so svedkom M. chodili kontrolovať, či sedí to, aké množstvo dreva Rómovia spracovali, za ktoré sa im zaplatilo a aké sa potom odovzdalo podielnikom. Pri výdaji dreva vždy bol prítomný niekto z členov výboru, napr. N., C., O., P. alebo I. a boli tam aj ťažbári, ktorí si odsúhlasovali množstvo kubíkov dreva, ktoré vyťažili s tými, ktoré boli vydané. K odpredaju dreva firmou obžalovaného spoločnosti A-Z LOKOMAT, s.r.o., Zvolen obžalovaný uviedol, že tejto spoločnosti sa odpredalo drevo vyťažené v časti „Radumky“, vtedy sa robila asanácia a čistenie lesa od starých stromov, ktoré tam ležali dlhé roky a toto drevo sa cez jeho firmu odpredalo uvedenej spoločnosti. Pre urbár to bolo výhodné, pretože inak by im drevo ostalo ležať v lese. Pri skutku č. 2/ sa obhajoval tým, že vždy pri prácach v lese v roku 2013 bol okrem neho prítomný aj svedok K., ako odborný lesný hospodár a takisto aj niekto z členov urbáru. S týmto odborným lesným hospodárom mal ale problém, lebo tento chcel mať takisto podiel z predaja dreva, ktoré sa vyťažilo z urbáru a s ním sa pochytili na jednej faktúre, ktorú vystavil na sumu 37,- eur za vyznačovanie porastov v jednej lokalite, pričom si účtoval 7,- eur za hodinu, čo obžalovaný namietal s tým, že to má v náplni práce podľa uzavretej zmluvy odborného lesného hospodára. K. mu vtedy povedal, že s ním spraví poriadok a podal naňho trestné oznámenie. Obžalovaný tvrdil, že členské schôdze zvolával raz ročne a okrem toho pred každým zásahom do lesa zvolával výbor urbáru, kde ich informoval o plánovanej činnosti, no tieto stretnutia nezaznamenal na papieri, a tak nemôže to teraz preukázať, no mohli to dosvedčiť svedkovia C., O., P. a I.. Obhajoval sa tým, že na ťažbu drevnej hmoty mal súhlas od odborného lesného hospodára a mali ho aj samotní ťažbári, ktorí ťažbu realizovali s tým, že inak by neťažili. Obchodovanie obžalovaného s drevom potvrdili svedok Q. P. a svedok R. I. I..

Obžalovaný je v skutkoch odsudzujúcej časti rozsudku priamo usvedčovaný svedkom K. a jeho obhajoba je vyvrátená aj členmi výboru urbára, vrátane listinných dôkazov a výpovedí ďalších svedkov. Svedok K. tiež ozrejmil, že odborný lesný hospodár v lese vyznačí farbou stromy, ktoré sa môžu zrezať. Konkrétne kalamitné drevo označuje bielou farbou, takisto používa modrú a červenú farbu, podľa toho, či je to rubná ťažba alebo prebierka, pričom tvrdil, že všetky stromy, ktoré vyťažil boli vyznačené farbou.

Svedok J. K. jednoznačne potvrdil, že súhlas obžalovanému na predmetný výrub nevydával a o predmetnom skutku sa dozvedel až z oznámenia polície, ktorá zadržala nákladné auto s naloženým drevom, pričom keď sa dostavil na miesto, zistil, že obžalovaný nemal súhlas na výrub dreva od neho, ako od odborného lesného hospodára. Následne s políciou prehliadli les, ktorý patril dotknutému urbáru, teda Pozemkovému spoločenstvu DIEL Radoma, kde obžalovaný vystupoval ako jeho predseda a svedok tam robil odborného lesného hospodára. Počas tejto obhliadky, ktorá trvala 5 - 6 dní, svedok zistil, že bolo vyrúbaných viac stromov na čierno bez jeho súhlasu, pričom zistil, že stromy boli čerstvo vyrúbané, a to podľa toho, že začiatkom zimy napadal sneh a podľa pňov videl, že stromy boli vyrúbané až po tom, ako sneh napadal. Množstvo neoprávnene vyrúbaného dreva potom vyjadril v tabuľkách, ktoré odovzdal polícii. K vedeniu údajne vykonaných zasadnutí urbára uviedol, že pre tento urbár robil od roku 2012, ale nezúčastnil sa ani jednej členskej schôdze, hoci u iných urbárov sa takýchto schôdzí zúčastňoval a prezentoval tam plán činnosti spoločenstva a hospodárenia v lese na príslušný rok, pre ktorý sa schôdza zvolávala. K tomu považuje odvolací súd za potrebné dodať, že zasadnutia zvolával, a teda rozhodoval, kto sa ich zúčastní a kto sa k nim vyjadrí na zasadnutiach, len obžalovaný ako predseda. Dodal, že v decembri 2013 už ale bol prítomný na stretnutí celého výboru, vrátane obžalovaného, pričom tam bolo rozhodnuté o zákaze ťažby dreva až do zvolania členskej schôdze, ktorý sa vzťahoval na celé územie, ktoré patrilo urbáru, teda aj na lokalitu Radumky potok 1, 2, 3 a upozornil, že lokalita potoka nepatrí pod jeho kompetenciu, ale súhlas s výrubom tam dáva okresný úrad, odbor životného prostredia. Svedok potvrdil, že také rozhodnutie prijal výbor na základe toho, že v urbáre mizlo drevo a chýbali tiež peniaze na účte urbáru. Upozorňoval na nedostatky vo vedení evidencie, pričom skutočnosť, že došlo k neoprávnenému výrubu stromov zistil tak, že si vtedy prechádzal svoje papiere, kde mal zaznamenané, v ktorom období mal obžalovaný súhlas na ťažbu a pri obhliadke zistil, že stromy boli ťažené aj po tomto období a pritom išlo o čerstvo rezané stromy, teda že ťažba bola robená v mesiacoch december 2013 a január 2014 až do obdobia, keď bola zastavená políciou. Svedok tiež poukazoval na to, že hoci ho obžalovaný mal volať vždy k odvozu dreva, tak ho nevolal. Svedok sledoval

hospodárenie v lese tak, že vždy na konci mesiaca prešiel les a skontroloval ťažbu, pričom keď povolená ťažba skončila, nemal dôvod následne les kontrolovať. Ešte poukazoval aj na snahu obžalovaného po tom, čo policajti zadržali auto s drevom, že sa obžalovaný snažil od neho dodatočne získať povolenie tak, že mu núkal 100,- eur za to, že mu dodatočne vypíše súhlas na ťažbu dreva.

Svedok L. M., ktorý bol v čase skutku pokladníkom pozemkového spoločenstva uviedol, že v predmetnom období sa v časti zvanej „Radumky“ rezalo drevo na metrovicu, toto drevo tam rezali cigáni a svedok tam chodil spolu s obžalovaným, ako predsedom, toto drevo merať. Následne, čo sa nahotovilo, tak sa potom predalo na 98 % a peniaze išli do pokladne. Svedok ale uviedol, že si nespomína, aby bol prítomný na nejakom výbore, kde by sa schvaľovala zmluva so spoločnosťou TOKA- RADOMA, s.r.o. a ani si nespomína na predaj dreva zo strany urbáru pre túto spoločnosť, rovnako nevedel ani o predaji dreva spoločnosti A-Z LOKOMAT, s.r.o. Svedok potvrdil, že reálne s bankovým účtom urbáru disponoval len obžalovaný ako predseda, a ľudia, ktorí odkupovali drevo, platili zaňho v hotovosti priamo do pokladne, pričom z týchto peňazí sa uhrádzali náklady na rozvoz dreva a tiež sa vyplácali cigáni, ktorí drevo zhotovovali. Svedok ďalej uviedol, že zistil, že okrem toho dreva, čo sa predalo urbárikom, malo byť ešte ďalšie drevo k dispozícii, ale toto drevo tam už nebolo a preto sa pýtal obžalovaného, čo sa stalo s týmto drevom. Obžalovaný mu na to odpovedal, že ho predal, na čo svedok reagoval tak, že je potrebné to dať do poriadku a preto do peňažného denníka zaznačil, že drevo kúpil obžalovaný a vystavil mu tiež doklad, aby za drevo zaplatil. Obžalovaný za drevo zaplatil. Ohľadom výrubu dreva v lokalite „Radumky potok číslo 1, 2, 3“ svedok uviedol, že vie, že keď cigáni rezali drevo, tak rezali aj okolo potoka. Svedok pritom dodal, že reálnu kontrolu vyťaženého dreva v lese nevykonávali.

Svedok L. O., ako člen výboru v pozemkovom spoločenstve DIEL a podielnik v tomto spoločenstve uviedol, že ťažbu vykonávala nejaká cudzia firma, pričom obžalovaný ako predseda len povedal, že pozháňal nejakých pilčíkov a ďalších ľudí na sťahovanie dreva a na výbore sa vyslovil súhlas s touto ťažbou na základe toho, čo ich informoval predseda. Svedok potvrdil, že chodil aj k vydávaniu dreva, drevo sa premeralo, bol tam prítomný aj obžalovaný, on toto drevo premeral a svedok to zapisoval na papier, ktorý potom odovzdal obžalovanému. Drevo sa označilo, či ide o vláknu alebo o palivové drevo, toto sa označilo podľa čísel pre jednotlivých urbárikov a títo si označené drevo potom porezali a zobrali. Výdaj dreva sa uskutočňoval pod lesom, kde firma stiahla drevo z lesa. Svedok vypovedal, že spoločnosť TOKA-RADOMA, s.r.o. nepozná a nevie, či sa táto spoločnosť angažovala v ťažbe dreva v roku 2013 - 2014, nemal vedomosť o žiadnych zmluvách a ani nevedel, kto za spoločnosť konal. Nevedel o žiadnych zmluvách medzi touto spoločnosťou a pozemkovým spoločenstvom. Stretnutie výboru zvolával telefonicky obžalovaný ako predseda výboru a prebiehalo to tak, že sa stretli na obecnom úrade, tam sa porozprávali o tom, aká činnosť je vykonávaná v urbáriate, obžalovaný im oznámil, že sa ťaží a oni to zobrali na vedomie, no o ničom sa nehlasovalo a nespisovali sa žiadne zápisnice. V súvislosti s ťažbou dreva obžalovaný na výbore nespomínal žiadnu konkrétnu firmu, len povedal, že má nejakých ľudí, nejakú skupinu pilčíkov, ktorí prišli aj s traktorom. Svedok potvrdil, že sa ľudia sťažovali, pretože videli, že sa drevo ťaží, ale dreva bolo málo a ľudia sa pýtali, kedy sa bude prideľovať drevo a v akom množstve a vedel, že sa ťažilo v lokalite „DIEL“ po kalamite a že sa ťažilo v lokalite Radumky potok 1,2,3, pričom obžalovaný ich zavolať a ukázať im už vyťažené stromy, ktoré boli vyťahané z lesa, no o ťažbe v týchto lokalitách sa svedok dozvedel až po ukončení ťažby. Svedok potvrdil, že v mesiaci december 2013 na obecnom úrade v obci Radoma, sa zúčastnil schôdze výboru a bol tam aj obžalovaný, pričom bol prítomný aj OLH J. K., ktorý zakázal ďalšiu ťažbu dreva. Svedok, ako člen výboru, nemal vedomosť o tom, že obžalovaný ako predseda urbariátu Diel Radoma, predáva vyťaženú drevnú hmotu z urbariátu Diel Radoma svojej firme TOKA-Radoma spol. s r.o., Radoma. Čo sa týka krádeže drevnej hmoty v časti Pod Dzilom v lese Liskovec na lesnom dielci č. 292, 296a, 296b, tak k tomu uviedol, že ako člen výboru nebol predsedom urbariátu informovaný, že v uvedenom lesnom poraste dôjde k ťažbe drevnej hmoty. Svedok tiež vypovedal, že ako člen výboru pozemkového spoločenstva nevedel o mandátnej zmluve zo dňa 06.01.2014, ani o zmluve o dielo zo dňa 20.03.2012, so spoločnosťou TOKA-RADOMA, s.r.o. a na uvedené zmluvy žiadny súhlas nedával. Ešte dodal, že pred dňom 27.02.2014, kedy mala byť konaná členská schôdza, ho oslovil obžalovaný, aby podpísal nejaké zmluvy so spätnou platnosťou, ale svedok s tým nesúhlasil a nič nepodpísal.

Aj svedkyňa N. H. ako členka výboru pozemkového spoločenstva Diel urbárska spoločnosť Radoma do 27.02.2014, uviedla, že s obžalovaným sa stretla aj v decembri 2013 na Obecnom úrade v obci Radoma, kde riešili okrem iného aj zákaz ťažby v časti Radumky v k.ú. Radoma predsedom urbariátu, keďže lesný hospodár po ohliadke terénu v lese zv. Radumky zistil, že dochádza k neoprávnenej ťažbe drevnej hmoty, a tak výbor a dozorná rada jednohlasne zakázali ťažbu drevnej hmoty v časti Radumky. Uviedla tiež, že výbor sa stretol aj v júli 2013, kedy riešili ťažbu a predaj drevnej hmoty v časti zv. Radumky, no

z uvedených stretnutí nebola spísaná žiadna zápisnica ani uznesenie, pričom svedkyňa vypovedala, že nemala vedomosť o tom, že obžalovaný, ako predseda urbáriátu, predáva vyťaženú drevnú hmotu svojej firme a nebola obžalovaným informovaná ani o ťažbe drevnnej hmoty v lesnom poraste Pod Dzilom v lese Liskovec. Svedkyňa nevedela ani o uzatvorenej mandátnej zmluve zo dňa 06.01.2014, ani o zmluve o dielo zo dňa 20.03.2012 a na ich uzavretie žiadny súhlas nedávala. Aj ona uviedla, že pred dňom 27.02.2014, kedy mala byť konaná členská schôdza, tak ju oslovil obžalovaný s tým, aby podpísala nejaké zmluvy so spätnou platnosťou, ona však nič nepodpisovala a keď zmluvy nečítala, nevie či išlo o predmetné zmluvy. Aj svedkyňa H. P. potvrdila, že pokiaľ ide o neoprávnený výrub drevnnej hmoty, tak na schôdzi bolo obžalovanému vytykané, že zle gazduje ako predseda spoločenstva, pričom ani ona nevedela o mandátnej zmluve, ani o zmluve o dielo medzi spoločnosťou TOKA-RADOMA a PS DIEI a dodala, že o týchto zmluvách nemali vedomosť ani ďalší členovia dozornej rady. Obdobne vypovedala aj H. C., ktorá tiež dodala, že keď došlo k nejakému výrubu drevnnej hmoty, tak ich obžalovaný zobral na skládku, nevedela však uviesť, kto drevo rúbal a kto ho ďalej spracovával. Svedok I. po tom, čo sa z reči dozvedel o neoprávnenej ťažbe drevnnej hmoty, tak sa vo Svidníku stretol s lesným hospodárom K., ktorý mu uviedol, že je zákaz ťažby a že obžalovaný nemá povolenie na žiadnu ťažbu, pričom na to sa svedok išiel prejsť do lesa, časť Radumky, kde videl pri ceste už narezané drevo na metrovicu a časť dreva bola naskladaná v lese, a to čerstvé pne, ale aj drevá staršie, dokopy asi 50 priestorových metrov.

Zástupca poškodeného S. P., ktorý bol po obžalovanom zvolený 27.02.2014 za predsedu PS DieI-Urbárska spoločnosť Radoma, poukazoval na to, že mu obžalovaný neodovzdal faktúry, ktoré boli potrebné pre vypracovanie daňového priznania, no napriek tomu presne špecifikoval druh a množstvo drevnnej hmoty, ktorá sa nachádzala na jednotlivých skladoch a bola mu vrátená a dodal, že po odpočítaní zaistenej drevnnej hmoty na kamióne, drevnnej hmoty nachádzajúcej sa na skladoch, drevnnej hmoty vyrezanej pri potoku č. 1, 2 a drevnnej hmoty nachádzajúcej sa v lesných porastoch, vznikla pozemkovému spoločenstvu škoda vo výške 10.173,83 eur, ktorá trvá a žiadal aj úhradu faktúry č. 33/2014 vo výške 210,35 eur za meranie pňov po krádeži a spracovanie podkladov lesným hospodárom, čím sa výška jeho uplatňovaného nároku zvýšila na sumu 10.384,18 eur a 834,42 eur. Poukázal pritom na skutočnosť, že keď trestným rozkazom sp. zn. 2T/1074/2014 zo dňa 05.08.2014 bol obžalovaný odsúdený za krádež, ktorej sa dopustil dňa 02.04.2014, tak škodu už uhradil.

Za poškodeného Slovenská republika R. T. U., odborný radca na Okresnom úrade Svidník, odbor starostlivosti o životné prostredie uviedol, že súhlas na výrub stromov rastúcich mimo lesa na parcele CKN č. XXX- trvalý trávny porast v k.ú. Radoma, bol príslušný vydať starosta obce Radoma, no na výrub drevín rastúcich na parcele CKN č. XXX - vodné plochy bolo potrebné povolenie okresného úradu, úseku štátnej vodnej správy odboru starostlivosti o životné prostredie. Súčasne potvrdil, že Okresný úrad Svidník nevydal pre obžalovaného v rokoch 2013 - 2014 žiaden súhlas ani iné povolenie na výrub drevín v katastrálnom území obce Radoma, pričom obžalovaný ani nežiadal o povolenie na výrub drevín na sporných parcelách. Podľa svedka neoprávneným výrubom drevín v k.ú. Radoma na parcele CKN XXX-XXXXXX trávny porast a na parcele CKN XXX- vodné plochy Slovenskej republiky zastúpenej OÚ Svidník, odborom starostlivosti o životné prostredie, bola spôsobená škoda vo výške 43.795,86 eur, ktorá bola vyčíslená Štátnou ochranou prírody SR, regionálne centrum ochrany prírody Prešov.

Štátna ochrana prírody SR, Regionálne centrum ochrany prírody v Prešove poukázala na to, že celková spoločenská škoda, ktorá vznikla výrubom na uvedených drevinách v k.ú. D. na parcelách CKN XXX a CKN XXX je 43.795,86 eur, pričom hodnoverným porovnateľným dôkazom jej zistenia neboli spochybnené.

Svedok poškodený R. I. V. za Slovenský pozemkový fond potvrdil, že pokiaľ ide o neoprávnený výrub drevnnej hmoty hrab v množstve 1,25 m³, jelša v množstve 32,85 m³, vrba v množstve 0,56 m³ a osika v množstve 0,63 m³ vznikla pre Slovenský pozemkový fond škoda vo výške 1.001,58 eur, ktorá bola vyčíslená na základe odborného vyjadrenia znalca R. L., pričom potvrdil, že súhlas na výrub dreva na parcele EKN XXX, XXX,XXX,XXX, CKN 745 s druhom pozemku trvalý trávny porast a CKN 765 s druhom pozemku vodná plocha (potok č. 1 a 2) Slovenským pozemkovým fondom vydaný nebol, pričom po mesiaci február roku 2014 v čase trestného stíhania ho kontaktoval obžalovaný formou e-mailu, v ktorom uviedol, že žiada o povolenie na výrub drevín na parcele EKN XXX, XXX, XXX, G. XXX, no dodatočný súhlas nebolo možné obžalovanému udeliť.

Svedok S. M., člen a podielnik v dotknutej urbárskej spoločnosti potvrdil, že ťažba v urbáriate bola zakázaná, pričom v rozpore s týmto zákazom uvidel, že kamión je naložený metrovicou rôzneho druhu dreva, pričom keď sa pýtal vtedy obžalovaného, či je drevo v poriadku, tento ho ubezpečoval, že všetko je v poriadku.

Svedok L. W., obchodný zástupca pre východné Slovensko za firmu A-Z LOKOMAT Zvolen s.r.o. potvrdil, že začiatkom mesiaca január 2014 ho telefonicky kontaktoval obžalovaný, ktorý mu ponúkal na predaj drevnú hmotu spôsobilú na výrobu drevnej štiepky, k čomu po dohode obžalovaný prvýkrát priviezol drevo dňa 14.01.2014 a dodával mu ho v počte 13 dodávok do 21.02.2014 na základe dodacích listov a jednotlivých preukazov pôvodu dreva na prepravu a spracovanie, ktoré vo výpovedi svedok presne označil.

Obžalovaného usvedčujú aj svedkovia, ktorí výrub uskutočňovali práve na základe pokynov obžalovaného. Svedok L. H. vypovedal, že v mesiaci september 2013 ho telefonicky kontaktoval obžalovaný s tým, že má pre neho brigádu v lese, a tak potom oslovil R. L. a s ďalšími sa v septembri 2013 stretli u obžalovaného na gátri na miestnom družstve v obci Okružle a dohodli sa na platových podmienkach za manipulácie dreva na metrovicu, potom sa všetci premiestnili k lesnému porastu Radumky nad obcou Okružle, kde im obžalovaný ukázal vyťaženú drevnú hmotu (porezané stromy) a povedal im, že stromy je potrebné porezať na metrovicu a uskladniť na kopu. Na brigádu chodili približne 2 – 3-krát týždenne od mesiaca september 2013 do 20.02.2014, kedy na miesto prišla polícia. Okrem toho jasne uviedol, že aj 20.02.2014 /teda v čase zákazu/ rezali vyťaženú drevnú hmotu na metrovicu a ukladali na nákladné motorové vozidlo, ktoré riadil obžalovaný. Potom išli preložiť drevnú hmotu na kamión, ktorý bol pristavený na skládke dreva a vrátili sa manipulovať ďalšie drevo. Svedok uviedol, že za jeden deň celá partia zmanipulovali a porezali na metrovicu približne 40 - 50 prm. Išlo o zmiešanú drevnú hmotu breza, osika, borovica a hrab. Bolo to prevažne kalamitné drevo (zlomy, vývraty), ktoré podľa svedka bolo označené bielou farbou.

Aj ďalší svedkovia, ktorí sa podieľali na manipulácii dreva v období od septembra 2013 do 20.02.2014, R. L., L. L. a G. N., uvedené v podstate potvrdili až na to, že drevo, ktoré manipulovali, nebolo označené žiadnou farbou. Aj odvolací súd im uveril, nakoľko to potvrdzujú aj svedkovia A. X., R. K., S. B., I. B., H. P. a H. P. Títo svedkovia tiež uvádzali, že manipulovali prevažne drevnú hmotu po ťažbe, ale na zemi sa nachádzala aj drevná hmotá v stave hniloby a suchá. Svedkovia A. S. a I. Y. vypovedali o tom, ako dňa 20.02.2014 nakladali drevnú hmotu na kamión. Jednoznačnú zainteresovanosť a určujúcu úlohu obžalovaného v neoprávnenom nakladaní s drevnou hmotou vyťaženou v čase zákazu ťažby potvrdil aj svedok O. L., ktorý ako vodič vo firme Rikostav Container s.r.o. potvrdil, že v dňoch 17.02.2014 dvakrát, 18.02.2014 a 20.02.2014 prevážal drevnú hmotu zo skládky z obce Okružle na skládku v obci Ďurďoš, pričom na skládke dreva v obci Okružle mu Rómovia za prítomnosti obžalovaného naložili drevnú hmotu vláknu druhu jelša, buk, osika porezanú na metrovicu a on ju odviezol na skládku v obci Ďurďoš, čo bolo ukončené tým, že dňa 20.02.2014 bol zastavený hliadkou polície v obci Matovce. Rovnako aj svedok R. F. Y. uviedol, že v mesiaci október 2013 ho obžalovaný požiadal o pomoc, aby mu pomáhal pri manipulácii, triedení, kubikovaní a nakladaní dreva na odvoznom mieste v lesnom poraste Radumky v k.ú. obce Radoma, ako aj s prívozom o odvozom robotníkov do lesného porastu. Pokiaľ svedok tvrdil, že počas jeho prítomnosti v lese bol svedkom toho, ako obžalovaný hovoril Rómom, že nesmú rezať surové drevo, len kalamitné, teda ležiace, vyvrátené a zlomené drevo, nemožno vylúčiť osobnú zainteresovanosť tohto svedka na snahe pomôcť výpoveďou obžalovanému, keďže obžalovaný mal neskôr osobný záujem, aby sa tento svedok stal namiesto svedka K. odborným lesným hospodárom. Úmysel obžalovaného ťažiť aj mimo obdobia a rozsahu, ktorý mu bol riadne povolený, potvrdzuje aj výpoveď svedka G. H., ktorému obžalovaný predložil súhlas na ťažbu drevnej hmoty s platnosťou len do 30.09.2014 a ukázal mu porasty, kde mal vykonávať ťažbu, na základe čoho začal tento svedok v septembri 2013 ťažiť drevnú hmotu osiky a borovice v celkovom množstve 164 m³, pričom zmanipulovali aj staršie vrcholce stromov, ktoré ležali na zemi a ktoré manipulovali Rómovia. Plnú vedomosť obžalovaného o podmienkach oprávnenej ťažby a nakladania s drevnou hmotou ťaženou na konkrétnom území potvrdil svedok G. G., keď uviedol, že obžalovaný za ním prišiel s tým, že chce vyrábať drevinu na určitých lokalitách a prišiel sa informovať o postupoch, ktoré platia pri odstraňovaní drevín rastúcich mimo lesa a svedok mu vysvetlil, že si má zistiť vlastníkov pozemkov a žiadať od nich súhlas, pričom ak by drevinu zasahovali za brehovú čiaru, tak kompetencie by mal príslušný odbor starostlivosti o životné prostredie a až ak by tieto veci mal vybavené, tak mohol podať žiadosť na obecný úrad a starosta by mal postúpiť takú žiadosť na spoločný obecný úrad a až na základe ich vyjadrenia

a posúdenia by mohol byť vydaný súhlas v podobe rozhodnutia o výrube drevín, no pri drevinách za brehovou čiarou by však rozhodnutie vydával okresný úrad.

Odborné vyjadrenie č. 3/2014 a č. 6/2014 R. J. L., znalca z odboru lesníctvo, odvetvie odhad hodnoty lesov, potvrdzuje, že bol vykonaný nepovolený výrub stromov v k. ú. D. na rôznych parcelách zapísaných na viaceré konkrétne listy vlastníctva, pričom znalec ich prehľadne identifikoval a určil množstvo nepovolene vyrúbaného dreva na príslušných parcelách podľa skutkovej vety. Podľa stupňa rozkladu pilín, utlačnosti snehom, prítomnosti plesne, stupňa rozkladu za prítomnosti machu znalec konštatoval, že nepovolená ťažba, ktorá je predmetom posudku a bola meraná pri miestnej obhliadke za účasti OLH a príslušníkov PZ v dňoch 21., 25., 28.02.2014 a 03.03.2014, bola vykonaná v čase roku 2014 po opade snehu do doby vykonania miestnej obhliadky. V odbornom vyjadrení č. 6/2014 znalec vypočítal množstvo nepovolene vyrúbaného dreva podľa LV a zodpovedajúcich druhov pozemkov. Zo zmluvy o založení pozemkového spoločenstva DIEL, urbárska spoločnosť Radoma zo dňa 07.12.1997 okrem iného vyplynulo, že predseda spoločenstva zastupuje spoločenstvo vo vzťahu k iným subjektom, zvoláva a riadi činnosť výboru spoločenstva, zodpovedá za vedenie účtovnej a ostatnej evidencie spoločenstva. Podľa zápisnice z valného zhromaždenia pozemkového spoločenstva konaného dňa 07.12.1997 bol valným zhromaždením zvolený za predsedu a konateľa A. B., za členov výboru boli zvolení A. B., L. O. a N. H.. Za členov dozornej rady boli zvolení G. N., H. P., Z. J., H. C. a T. I.. Pozemkové spoločenstvo DIEL, urbárska spoločnosť Radoma bolo zapísané do registra pozemkových spoločenstiev na základe rozhodnutia Okresného úradu vo Svidníku č. 00/10854-002-116/Ho zo dňa 22.08.2000. Podľa výpisu z obchodného registra spoločnosť TOKA - RADOMA, spol. s.r.o. bola zapísaná do tohto registra dňa 11.06.2003 a jej konateľom je A. B. s tým, že má v predmete činnosti aj služby v rámci lesníctva a ťažby dreva. Pokiaľ dňa 20.03.2012 boli uzavreté Zmluvy o dielo medzi spoločnosťou TOKA-RADOMA spol. s.r.o. ako zhotoviteľom a Pozemkovým spoločenstvom DIEL, urbárska spoločnosť Radoma ako objednávateľom, podstatné skutočnosti uvedené v skutkovej vete potvrdzujú. Medzi usvedčujúce dôkazy potom patrí aj žiadosť A. B. zo dňa 30.12.2013 o vydanie súhlasu na výrub dreviny podľa zákona č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny a vyhlášky MŽP SR č. 24/2003 Z. z., ktorou sa vykonáva zákon č. 543/2002 Z. z., z ktorej je zrejmé, že výrub mal byť vykonávaný v k. ú. D. na parcelách N., E XXXX/X, XXX/X, XXX/X, XXX/X, XXXX/X, XXX/X, XXX/X,X,X, druh pozemku ostatné plochy - výrub vŕby a náletových drevín a na jej základe bolo dňa 30.12.2013 vydané rozhodnutie Obec Radoma č. 102/2013, ktorým bol žiadateľovi A. B. vydaný súhlas na výrub vŕby a náletových drevín na príslušných parcelách podľa žiadosti. Z rozhodnutia tiež vyplýva, že si ho obžalovaný prevzal dňa 30.12.2013.

Z vykonaného dokazovania teda vyplynulo, že obžalovaný mal súhlas výboru Pozemkového spoločenstva Diel a súčasne povolenie od odborného lesného hospodára K. na oprávnenú ťažbu dreva, ktorá bola riadne vyznačená, len do 30.09.2013 a po tejto povolenej ťažbe bolo drevo spracované a z lesa odvezené najneskôr v novembri 2013. Členovia výboru O. a H. potvrdili, že o výrube drevnej hmoty v lokalitách „Rojov“ či „Radumky potok číslo 1,2, a 3“ nevedeli a nedávali naň súhlas. Z výpovedí svedkov H., R. L., L. L., G. N. a ďalších svedkov, ktorí manipulovali vyťaženú drevnú hmotu vyplynulo, že obžalovaný vykonával výrub drevnej hmoty aj v období od októbra 2013 do 20.02.2014, pričom všetci títo pracovníci, okrem svedka L. H., vypovedali, že drevná hmota, ktorú im kázal obžalovaný rezať na metrovicu, nebola označená farbou. Nie je dôvod týmto v podstate súladným výpovediam neuveriť, keď nebol zistený dôkaz o opaku a taký dôkaz nepredložil ani samotný obžalovaný. Správnou je potom úvaha okresného súdu, že išlo o nelegálnu ťažbu drevnej hmoty, ktorá nebola označená odborným lesným hospodárom. Nakoniec, tento záver potvrdzuje aj objektívny dôkaz v podobe odborného vyjadrenia znalca R. J. L., proti ktorému tiež nebol postavený rovnocenný odporujúci dôkaz.

Obhajoba obžalovaného, že v roku 2014 už žiadne drevo neťažil a spracovávalo sa len drevo vyťažené v roku 2013, je skutočne vyvrátená výpoveďou svedka K., ktorý uvádzal, že začiatkom februára 2014 v lese zistil neoprávnený výrub, oznámil to starostovi a na podnet 19.02.2014, že sa v lese ďalej robí výrub dňa 20.02.2014 bolo zadržané nákladné motorové vozidlo s naloženým drevom, ktoré pochádzalo z urbáru. Pritom to bolo v čase, kedy platil výslovný zákaz ťažby známy aj obžalovanému, ktorý bol výsledkom poznatkov miestnych obyvateľov, členov urbáru, že sú indicie o neoprávnenom výrube a bol všeobecne známy po tom, čo bol vyslovený na zasadnutí výboru a dozornej rady na obecnom úrade v Radome v decembri 2013. Ani odvolací súd nemal pochybnosti o pravdivosti výpovede odborného lesného hospodára, pretože proti nej boli predložené obžalovaným len nepodložené dohady a pretože táto je objektivizovaná odborným vyjadrením R. L., ktorý sa jednoznačne vyjadril k časovému obdobiu neoprávneného výrubu i k jeho rozsahu a súhlasmi na ťažbu dreva, vrátane výpovedí ťažiarov, ktorí

spracovávali drewnú hmotu. Dôležitou bola aj výpoveď svedka L. M., podľa ktorej obžalovaný už v minulosti obžalovaný predal drevo, ktoré bolo legálne vyťažené a zaevidované bez toho, aby o tom niekto z členov pozemkového spoločenstva vedel a až na naliehanie tohto svedka, zastávajúceho funkciu pokladníka, za toto drevo zaplatil do pokladne. Pokiaľ obžalovaný tvrdí, že v roku 2014 už žiadne drevo neťažil, aj podľa odvolacieho súdu je nelogické, aby ešte v januári a februári 2014 fakturoval Pozemkovému spoločenstvu Diel za ťažbu dreva, ktorá podľa udelených povolení mala byť vykonaná do 30.09.2013. Ani o ustálení rozsahu neoprávnenej ťažby nemal odvolací súd pochybnosti. Bola ustálená na podklade odborného vyjadrenia znalca R. L., ktorý toto vyjadrenie vypracoval na základe miestnej obhliadky. Tá bola vykonaná za účasti odborného lesného hospodára, ktorý má svoje kompetencie vyplývajúce zo zákona a za účasti polície. Hodnovernosť konania týchto verejných činiteľov nebola spochybnená žiadnym rovnocenným dôkazom. Správnou a logickou je úvaha okresného súdu, ktorý ustálil obdobie nepovolennej ťažby, aj s ohľadom nato, že obžalovaný mal súhlas na ťažbu dreva len do konca septembra 2013, a ktorý teda ponechal časové vymedzenie skutku podľa obžaloby na obdobie od októbra 2013 do 20.2.2014, keď aj svedkovia, ktorí v lese drevo spracovávali pre obžalovaného uvádzali, že na brigády do lesa chodili asi dvakrát týždenne od septembra 2013, resp. októbra 2013 do 20.02.2014, kedy na miesto prišla polícia a ich prácu zastavila. Odborným vyjadrením bola preukázaná aj výška majetkovej škody, ktorá vznikla Pozemkovému spoločenstvu Diel v príslušných lesných dielcoch.

Pri skutku v bode 2/ usvedčujúcej časti rozsudku bolo bez pochybností preukázané, že obžalovaný vyrúbal drewnú hmotu bez súhlasu výboru Pozemkového spoločenstva Diel ako vlastníka pozemku a bez súhlasu Slovenského pozemkového fondu Bratislava ako správcu pozemku a navyše porušil predpisy o ochrane prírody a krajiny upravujúce podmienky výrubu stromov mimo lesa. Dôkazom prokurátora neoponovali v podstate žiadne rovnocenné dôkazy. Z výpovedí členov výboru O. a H. vyplýva, že o výrube stromov v lokalite Radumky potok 1, 2, a 3 nevedeli a žiadny súhlas nedávali. Taktiež z výpovede svedka poškodeného R. V. vyplýva, že SPF ako správca pozemku v k. ú. D. nedával súhlas na výrub náletových drevín v lokalite Radumky potok 1, 2. Svedok R. U. vypovedal, že na Okresný úrad Svidník, odbor starostlivosti o životné prostredie, nebola podaná žiadosť o povolenie výrubu náletových drevín na druhu pozemkov - vodná plocha a nebolo vydané ani rozhodnutie o povolení takéhoto výrubu. Sám obžalovaný, ktorý mal prostriedky na uskutočnenie výrubu, potvrdil, že súhlas od starostu žiadal až dodatočne v úmysle takto legalizovať pôvodne neoprávnený výrub stromov. Popri nepochybne znalosti veci vyplývajúcej z dlhoročného podnikania na danom úseku zo strany obžalovaného je jeho plná vedomosť o protiprávnosti konania zrejmá z výpovede svedka G. G., ktorý potvrdil, že obžalovanému vysvetlil zákonný postup a podmienky pre realizáciu výrubu drevín v predmetných lokalitách. Obdobie výrubu bolo správne stanovené s prihliadnutím na výpovede svedkov, ktorí chystali drevo na metrovicu v daných lokalitách, teda na obdobie mesiacov september 2013 až december 2013 a január 2014 až 20.02.2014. Aj tu svedok L. M. potvrdil, že pokiaľ cigáni rezali stromy v danej oblasti, tak rezali aj v okolí potoka.

Pokiaľ obžalovaný poukazoval na to, že keď podľa ním menovaných štyroch súhlasov na výrub sa malo vyťažiť 149 m³ dreva a podľa Ročnej evidencie výkonov v lesných porastoch za rok 2013 zo dňa 14.02.2014, ktorú podával J. K. ako lesný hospodár na okresný úrad, bolo za rok 2013 vyťažených 318 m³ dreva, tak to nevylučuje dôvodnosť obžaloby založenej na neoprávnenej ťažbe, teda ťažbe vykonanej bez udelenia príslušného súhlasu oprávneného orgánu. Obžalovaný, hoci tvrdil, že v súhlasoch pre H. I. a G. H. sú uvedené ako spôsoby vyznačenia len „zlomy a vývraty“, a že nebolo pravdou, že by ťažili len zlomené drevá a kalamitné drevo, tak nepreukázal nepoctivosť týchto ťažiarov. Tieto osoby nie sú spochybňované informáciou, že boli zrezané celé kusy stromov, keďže nebol predložený nespochybniteľný dôkaz, že by tieto kusy vyťažili uvedení svedkovia. Rovnako z okolností, že chýbajú súhlasy na ťažbu dreva 3/2013 a 4/2013 a z, na ničom konkrétnom, nezaloženej predstave obžalovaného, že podľa jeho vedomostí do decembra 2013 boli vydané ďalšie súhlasy pre G. H., nespochybniteľne nemožno vyvodzovať, že ich svedok J. K., lesný hospodár, podľa obžalovaného zámerne do spisu nepredložil. Znalecké skúmanie nezávislé od svedka K. spolu s ohliadkou vykonanou K. v prítomnosti polície sú dostatočné dôkazy dôveryhodnosti týchto prokurátorom predložených usvedčujúcich dôkazov. Bol to práve K., ktorý odkryl nelegálnosť ťažby a zároveň vykonal zásadný úkon smerujúci k ukončeniu nelegálnej ťažby, keď na zasadaní výboru urbárskej spoločnosti presadil plošný zákaz ťažby, o ktorom tak obžalovaný vedel, no nerešpektoval ho a jeho nelegálne aktivity museli byť zastavené až zásahom polície. Obžalovaný, ako dlhoročný popredný funkcionár urbárskej spoločnosti a zároveň podnikateľ na úseku ťažby a manipulácie s drevom, sa potom právne relevantne nemôže vyvíňovať, že nevedel o pravidlách povoľovania ťažby a že sa spoliehal na správnosť postupu starostu

obce. Bol okrem toho dostatočne usvedčený, že s právnym stavom v tomto smere bol oboznámený, no napriek tomu ho nerešpektoval a príslušné povolenia pred žalovanou časťou ťažby si nezabezpečil.

Pokiaľ prokurátor naznačoval, že pozornosti okresného súdu ušla aj skutočnosť, že konanie v bode 1/ obžaloby môže napĺňať znaky skutkovej podstaty trestného činu porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 Trestného zákona, lebo z vykonaného dokazovania je, podľa prokurátora, zrejmé, že obžalovaný bez akejkoľvek ekonomickej opodstatnenosti a racionálneho dôvodu v postavení predsedu pozemkového spoločenstva podpísal zmluvu s obchodnou spoločnosťou, ktorej bol konateľom aj vlastníkom a ktorá následne predala drevnú hmotu konečnému odberateľovi A-Z LOKOMAT, pričom neexistuje žiadny dôvod, aby sa drevná hmota vo vlastníctve pozemkového spoločenstva predávala cez sprostredkovateľskú spoločnosť za sumu výrazne nižšiu, ako bola následne predaná konečnému odberateľovi spoločnosti A-Z LOKOMAT s.r.o. a že z uvedeného rozdielu ceny pri predaji dreva v reťazci pozemkové spoločenstvo TOKA RADOMA s.r.o. - A-Z LOKOMAT s.r.o. jednoznačne vyplýva, že došlo k škode na majetku pozemkového spoločenstva, ktorá predstavuje rozdiel medzi kúpnu cenou dreva spoločnosťou TOKA RADOMA a následne kúpnu cenou dreva spoločnosti A-Z LOKOMAT s.r.o., tak je namieste pripomenúť, že tomu bráni zásada totožnosti skutku.

Zo znenia skutkovej vety vyplynulo vo vzťahu k poškodenému len to, že obžalovaný ako predseda Pozemkového spoločenstva s právnou subjektivitou DIEL urbárskej spoločnosti so sídlom Radoma, okres Svidník, číslo 96, v mene tohto pozemkového spoločenstva, no bez vedomia a súhlasu výboru tohto pozemkového spoločenstva, uzatvoril 20.03.2012 zmluvu o dielo, predmetom ktorej bolo „zhotovenie palivového dreva - metrovice“ za cenu 6,- eur/IPM a jednak zmluvu o dielo, predmetom ktorej bol „zvoz dreva z lesa“ za cenu 9,- eur/IPM a 06.01.2014 mandátnu zmluvu, predmetom ktorej bola spolupráca v oblasti predaja, propagácie, poskytovania informácií, prezentácie produktu drevnej hmoty za podmienok určených mandantom, na základe ktorých došlo konkrétne obchodná spoločnosť / so zastúpením obžalovaným/ kúpila od poškodeného /zastúpeného obžalovaným/ konkrétne množstvo drevnej hmoty za 5.393,50 eur, za ťažbu, manipuláciu tohto dreva a nákladku na kamión tá istá obchodná spoločnosť vystavila poškodenému faktúry na celkovú sumu 5.583,60 eur a uvedené množstvo drevnej hmoty napokon táto obchodná spoločnosť predala ďalšej obchodnej spoločnosti, pričom podstata konania obžalovaného bola prokurátorom zdôraznená len tak, že obžalovaný, ako člen štatutárneho orgánu dvoch právnických osôb s rovnakým predmetom činnosti, mal uzavrieť zmluvy na úkor jednej z nich.

Podľa § 237 ods. 1 Trestného zákona, trestného činu porušovanie povinnosti pri správe cudzieho majetku sa dopustí ten, kto inému spôsobí malú škodu tým, že poruší všeobecne záväzným právnym predpisom ustanovenú povinnosť alebo povinnosť uloženú právoplatným rozhodnutím súdu alebo vyplývajúcu zo zmluvy opatrovať alebo spravovať cudzí majetok.

Škodou sa rozumie akékoľvek zmenšenie hodnoty opatrovaného alebo spravovaného majetku, vrátane toho, ak nenastane obvyklý prírastok na majetku. Povinnosť opatrovať alebo spravovať cudzí majetok majú osoby, ktoré sú povinné spravovať záležitosti iných osôb, pokiaľ je v tom zahrnutá aj starostlivosť o ich majetok alebo nakladanie s ním. Taká povinnosť môže vyplývať zo všeobecne záväzného právneho predpisu, z právoplatného rozhodnutia súdu, alebo zo zmluvy opatrovať alebo spravovať cudzí majetok. Porušenie povinnosti opatrovať alebo spravovať cudzí majetok spočíva v tom, že páchatel koná v rozpore so všeobecným alebo konkrétnym vymedzením obsahu takej povinnosti resp. môže ísť aj o opomenutie konať. Spravidla ide o tzv. tunelovanie. Ustanovenie § 237 je subsidiárnym vo vzťahu k trestnému činu sprenevery podľa § 213, no súbeh je vylúčený, lebo trestný čin podľa § 237 je špeciálnym ustanovením. Z hľadiska subjektívnej stránky sa vyžaduje úmysel, ktorý musí zahŕňať aj porušenie konkrétnej povinnosti opatrovať alebo spravovať cudzí majetok.

Je zrejmé, že sa v tejto časti viedlo trestné stíhanie v rámci zachovania zásady totožnosti skutku pre skutok popísaný ako prečin zneužívania informácií v obchodnom styku podľa § 265 ods. 2 Trestného zákona tak, že nebolo pomenované, ktorú konkrétnym všeobecne záväzným právnym predpisom ustanovenú povinnosť alebo povinnosť uloženú konkrétnym právoplatným rozhodnutím súdu alebo vyplývajúcu z konkrétnej zmluvy opatrovať alebo spravovať cudzí majetok obžalovaný porušil a zároveň že týmto porušením spôsobil malú resp. vyššiu škodu. Navyše, v zmysle odvolacej námietky, ani miera a vôbec skutočnosť ekonomickej opodstatnenosti a racionálneho dôvodu nebola v dotknutej skutkovej

vete nijako obsiahnutá. Preto ani, podľa názoru odvolacieho súdu, nemožno v tomto smere odvolacej námietke prokurátora vyhovieť.

Z vykonaného dokazovania teda jednoznačne vyplynulo, že práve obžalovaný A. B. spôsobom uvedeným v skutkovej vete výroku o vine napadnutého rozsudku v bodoch 1/ a 2/ spáchal pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 3 písm. a/ Trestného zákona v znení účinnom do 31.07.2019 a v bode 2/ spáchal aj prečin porušovania ochrany rastlín a živočíchov podľa § 305 ods. 1 písm. c/, ods. 4 písm. c/ Trestného zákona v znení účinnom do 31.08.2015. V prípadoch oboch prečinov ide nepochybne o trestné činy, ktorých závažnosť je s ohľadom na kritériá dané ustanovením § 10 ods. 2 Trestného zákona výrazne závažná, čo vylučuje aplikáciu posudzovania koncepciou „ultima ratio“. Nedošlo k spáchaniu týchto trestných činov v základnej, ale pokročilej kvalifikovanej skutkovej podstate pri existencii výrazných okolností podmieňujúcich použitie vyššej trestnej sadzby, pri ktorej zákonodarca vyjadril požiadavku trestnoprávneho postihu páchatel'a práve vyššou trestnou sadzbou. Nasvedčuje tomu aj priamy úmysel páchatel'a a ziskuchtivý motív jeho konania, pri ktorom tento konal napriek tomu, že ide o dlhoročného podnikateľa v odbore ťažby a spracovania dreva a napriek jeho pozícii, pri ktorej ako predseda urbariátu mal širšie možnosti využiť toto postavenie pri získaní prospechu pre svoju súkromnú firmu.

Oproti v podstate rovnakému záveru o vine dospel ale odvolací súd k záveru, že trest uložený súdom prvého stupňa je neprimerane prísny.

Podľa § 34 ods. 1, 4 Trestného zákona, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Podľa § 34 ods. 3 Trestného zákona, trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Spôsob, okolnosti i následok predmetného prečinu boli skutočnosťami, ktoré by, len izolovane posudzujúc, skutočne viedli k trestu ako mu bol uložený napadnutým rozsudkom. Určujúcim zámerom, motívom tohto páchatel'a, bolo za cenu porušenia záujmov chránených Trestným zákonom získať majetkový prospech. Bolo tak spravodlivé postihnúť jeho majetkovú sféru. Nie sú pritom známe poznatky, že by išlo o notorického páchatel'a protiprávnej činnosti, a teda, že by bolo nevyhnutné v rámci zásady zdržanlivosti motivovať ho až hrozbou premeny podmiennečne odloženého výkonu trestu k riadnemu životu. Od spáchania predmetnej trestnej činnosti má evidované len priestupy na úseku dopravy, teda nesúvisiace s povahou predmetnej trestnej činnosti. Už okresnému súdu bolo známe, že podľa hodnotenia Obce Radoma je obžalovaný A. B. ženatý, starostlivý otec detí, ktorého správanie v obci je normálne, správa sa slušne, bez znakov výtržnosti a bez toho, aby bol prejednávaný komisiou verejného poriadku. Uvedené nasvedčuje usporiadanosti pomerov ako predpokladu pre opodstatnené očakávanie, že tieto pomery budú priaznivo spolupôsobiť k tomu, aby prognóza jeho správania bola priaznivá. V odpise registra trestov má obžalovaný štyri záznamy, pričom prvé tri odsúdenia o výrazne časovo vzdialenej trestnej činnosti, keď Okresným súdom Svidník zo dňa 14.05.1992 sp. zn. 1T/73/92 bol odsúdený za trestný čin krádeže, zo dňa 30.09.2002 sp. zn. 2T/161/2002 za trestný čin podielníctva a zo dňa 28.04.2003 sp. zn. 2T/79/2003 za trestný čin výtržníctva a ublíženia na zdraví. Obžalovaný tu prejavil schopnosť viesť riadny život, keďže tieto odsúdenia sú už zahladené a na páchatel'a sa hľadí, akoby nebol odsúdený. Neskôr, až do spáchania predmetnej trestnej činnosti, nedošlo k odsúdeniu obžalovaného pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona, lebo uznesením Okresného súdu Svidník zo dňa 09.03.2015 sp. zn. 2T/107/2014 bolo podmiennečne zastavené trestné stíhanie v danej veci. Po zohľadnení doby predmetnej trestnej činnosti tak nie je nevyhnutné pôsobiť podmiennečným trestom odňatia slobody, ale ďalším z tzv. alternatívnych trestov, a to trestom peňažným. Závažnosť konania obžalovaného, priamy úmysel, okolnosti trestných činov, ziskuchtivý motív v rámci splnenia požiadavky pomerov adekvátnych požiadavke vymožitelnosti vyžadujú uloženie tohto druhu trestu vo výmere 5.000,- eur, ktoré pripadnú v prospech Slovenskej republiky.

Medzi trestami a v spôsobe ich uplatňovania, vzhľadom na delikty, treba hľadať také, ktoré zapôsobia na mysle ľudí najúčinnnejšie a najtrvalejšie. Ak bola motívom prečinov obžalovaného ziskuchtivosť, bol

namieste najmä zásah do jeho finančnej sféry, s ktorou si pre tento prípad ale aj do budúca nech páchatel spojil obmedzenie, sťaženie uspokojovania svojich materiálnych potrieb. Neprimeranosť trestu teda spočívala v neuložení tohto alternatívneho trestu, hoci pre jeho uloženie ako trestu odôvodneného, zákonného a spravodlivého boli splnené podmienky. Peňažný trest, pri ktorom nemusia účinky trestu v podobe zápisu v registri trestov trvať dlhšiu dobu, ale len do doby jeho zaplatenia, takým trestom je, pričom odvolací súd pri výmere trestu zohľadnil majetkové pomery obžalovaného. Výmere trestu a nižšiemu riziku jeho nezaplatenia zodpovedá výmera náhradného trestu odňatia slobody. Výkon tohto podporného trestu by ale pripadol do úvahy, len ak by obžalovaný sa úmyselne pokúšal o nezaplatenie peňažného trestu samotného.

Pokiaľ ide o jednotlivé výroky o náhrade škody, nezistil odvolací súd žiadne pochybenia súdu prvého stupňa, pre ktoré by v prospech obžalovaného, ako odvolateľa, musel do znenia týchto výrokov zasiahnuť a nakoľko v odvolacom konaní rozhodnutie súdu prvého stupňa a súdu odvolacieho tvorí jeden celok, v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie podané ohľadne adhézneho konania už súdom prvého stupňa, keďže vychádza zo zákonne vykonaných dôkazov, predstavuje hodnotenie v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Trestného poriadku a netrpí ani rozporom so zásadami právnej logiky. Platí to tak o tzv. majetkovej, ako aj o tzv. spoločenskej škode. Pokiaľ ide o spoločenskú škodu, súd prvého stupňa správne poukazoval na ustanovenie § 27 ods. 1, 2 a 3 zákona č. 17/1992 Zb. o životnom prostredí, podľa ktorého každý, kto poškodovaním životného prostredia alebo iným protiprávnym konaním spôsobil ekologickú ujmu, je povinný obnoviť prirodzené funkcie narušeného ekosystému alebo jeho časti. Ak to nie je možné alebo z vážnych dôvodov účelné, je povinný ekologickú ujmu nahradiť iným spôsobom (náhradné plnenie); ak to nie je možné, je povinný nahradiť túto ujmu v peniazoch. Súbeh týchto náhrad sa nevylučuje. Spôsob výpočtu ekologickej ujmy a ďalšie podrobnosti ustanoví osobitný predpis. O uložení povinnosti podľa odseku 1 rozhodne príslušný orgán štátnej správy. Oprávneným zo spôsobenej ekologickej ujmy je štát. Preto, aj podľa názoru odvolacieho súdu bol zákonný priestor práve na to, aby súd v trestnom konaní odkázal poškodeného s nárokom na náhradu škody na konanie pred orgánom, do právomoci ktorého rozhodovanie v danej otázke patrí, teda pred príslušný orgán štátnej správy.

Pokiaľ ide o námietky prokurátora proti oslobodzujúcemu výroku, nemohol sa s nimi odvolací súd stotožniť, ani po tom, čo ich prokurátor podporil svojim názorom na prípadné uplatnenie analógie so znením ustanovenia § 259 Trestného zákona a k tomu sa vzťahujúcu judikatúru súdov, na ktorú tento odvolateľ odkazoval.

Podľa § 8 Trestného zákona, trestný čin je protiprávny čin, ktorého znaky sú uvedené v tomto zákone, ak tento zákon neustanovuje inak. /obdobne aj § 3 Trestného zákona v znení platnom a účinnom do 31.12.2005/

Fakultatívnymi, resp. nepovinnými znakmi skutkovej podstaty trestného činu sa rozumejú znaky, ktoré nemusia byť naplnené pri všetkých skutkových podstatách. Ak sa fakultatívny znak v konkrétnej skutkovej podstate vyskytne, tak sa popri znakoch všeobecne obligatórnych aj znaky fakultatívne stávajú v konkrétnom prípade znakmi obligatórnymi. Takéto fakultatívne znaky sa môžu vyskytovať aj v rámci znakov subjektívnej stránky, napríklad motív (pohnútky), cieľ (účel), zámer spáchania trestného činu (napr. v § 185 - „s cieľom donútiť iného, aby niečo konal, opomenul alebo strpel“, v § 188 - „v úmysle zmocniť sa cudzej veci“, v § 233 - „v úmysle umožniť sebe alebo inému uniknúť trestnému stíhaniu“, v § 227 - „v úmysle spôsobiť inému škodu“, v § 259 - „v úmysle zabezpečiť sebe alebo inému neoprávnené výhody“, v § 313 - „v úmysle poškodiť ústavné zriadenie“). Ak sa niektorý z týchto fakultatívnych znakov v konkrétnej skutkovej podstate vyskytne, je potrebné na naplnenie znakov skutkovej podstaty, aby bol splnený aj tento znak. To platí tak pre základné skutkové podstaty, ako aj od nich odvodené kvalifikované skutkové podstaty. Základné skutkové podstaty predstavujú vo vzťahu ku kvalifikovaným a privilegovaným skutkovým podstatám totiž určité základné východisko. Predstavujú „bežný typ“ daného trestného činu a charakterizujú základný stupeň protiprávneho konania. V tomto konkrétnom prípade sa stal znakom obligatórnym.

V rámci svojej prieskumnej povinnosti je odvolací súd povinný poukázať aj na to, že pod pojmom „analógia“ rozumieme proces podriadenia (subsumpcie) prípadu, ktorý nie je právnou normou vôbec upravený, pod zákonné ustanovenie, ktoré upravuje iný, subsumovanému prípadu podobný prípad. Analógia je teda určitý intelektuálny proces slúžiaci na vyplnenie medzier zákonov, riešia sa ňou prípady,

ktoré priniesol život, ale na ktoré zákonodarca pri tvorbe právnych noriem nepamätal. Pri analógii rozlišujeme „analógiu legis“ ako proces nachádzania a použitia analogickej právnej normy v rámci toho istého právneho predpisu a „analógiu iuris“, ako proces aplikácie právnej normy obsiahnutej v inom zákone, resp. v inom právnom odvetví, či právnom poriadku ako celku.

V slovenskom trestnom práve hmotnom je použitie analógie v neprospech páchatel'a (in malam partem) neprípustné. Táto neprípustnosť je prejavom zásady „nullum crimen sine lege, nulla poena sine lege“. Analógia v trestnom práve je teda neprípustná v otázkach – rozširovania podmienok trestnej zodpovednosti, – druhu, výšky a podmienok ukladania trestov a ochranných opatrení. Analógia použitá v prospech páchatel'a (in bonam partem) je však prípustná, pokiaľ ide o dôvody obmedzujúce, resp. zužujúce podmienky trestnej zodpovednosti. Napríklad § 14 ods. 3 o beztrestnosti pokusu možno analogicky použiť aj na účastníka, ktorý zabránil páchatel'ovi v dokonaní toho trestného činu, ku ktorému ho sám naviedol, pomáhal, ktorý zosnoval alebo jeho spáchanie objednal. Od analógie treba odlišovať logický výklad zákona s použitím argumentu a simili (dôkaz podobnosti). Použitie výkladu s argumentum a simili totiž zákonodarca predpokladá pri použití slov napríklad „iný podobný“, „podobne“ v texte právnej normy (§ 284 ods. 1) a ich následnou interpretáciou. Použitie analógie však zákonodarca nemôže predpokladať, pretože predpokladom analógie je chýbajúca právna úprava pre konkrétny prípad. Možno doplniť, že na rozdiel od trestného práva hmotného, v trestnom práve procesnom je použitie analógie prípustné, ba Trestný poriadok sa na viacerých miestach analógie výslovne dovoľáva.

Skutková podstata prečinu skresľovania údajov hospodárskej a obchodnej evidencie podľa § 259 ods. 1 a nasl. Trestného zákona nie je v otázke podmienky trestnosti v podobe vyžadovania motívu, ako súčasti subjektívnej stránky trestného činu, kompatibilná s podmienkami trestnosti v rámci skutkovej podstaty prečinu prečin zneužívania informácií v obchodnom styku podľa § 265 ods. 2 Trestného zákona. Jasne to vyplýva z nasledujúcich skutočností.

V ods. 1 a 2 § 128 Trestného zákona v znení platnom a účinnom do 31.12.2005 boli základné skutkové podstaty trestného činu zneužívania informácií v obchodnom styku ustanovené tak, že

(1) Kto v úmysle zadovážiť sebe alebo inému výhodu alebo prospech neoprávnene použije informáciu dosiaľ nie verejne prístupnú, ktorú získal z dôvodu svojho zamestnania, povolania, postavenia alebo svojej funkcie a ktorej zverejnenie podstatne ovplyvňuje rozhodovanie v obchodnom styku, a uskutoční alebo dá podnet na uskutočnenie zmluvy alebo operácie na organizovanom trhu cenných papierov alebo tovaru, potresce sa odňatím slobody až na tri roky alebo zákazom činnosti alebo peňažným trestom.

(2) Rovnako sa potresce, kto ako pracovník, člen orgánu, spoločník, podnikateľ alebo účastník na podnikaní dvoch alebo viacerých podnikov alebo organizácií s rovnakým alebo podobným predmetom činnosti v úmysle uvedenom v odseku 1 uzavrie alebo dá popud na uzavretie zmluvy na úkor jednej alebo viacerých z nich.

Je teda zjavné, že v rámci platného právneho stavu do 31.12.2005 v odseku 2 bol jednoznačný odkaz na to, že taký trestný čin bolo možné spáchať len vtedy, ak bolo obžalovanému preukázané, že konal v úmysle zadovážiť sebe alebo inému výhodu alebo prospech. Takto pomenovaný motív sa stal jednou z obligatórnych formálnych podmienok, znakov, ktoré definovali trestnosť činu.

Oproti tomu zákonodarca vymedzil formálne znaky trestnosti tohto trestného činu, teda trestného činu zneužívania informácií v obchodnom styku v ods. 1 a 2 § 265 v znení platnom a účinnom od 01.01.2006 do 31.12.2016 tak, že :

Podľa § 265 ods. 1 Trestného zákona, kto neoprávnene použije informáciu dosiaľ verejne neprístupnú, ktorú získal vo svojom zamestnaní, povolaní, postavení alebo vo svojej funkcii a ktorej zverejnenie podstatne ovplyvňuje rozhodovanie v obchodnom styku, a uskutoční alebo dá podnet na uskutočnenie zmluvy alebo operácie na organizovanom trhu cenných papierov alebo tovaru, potrestá sa odňatím slobody až na tri roky.

Podľa § 265 ods. 2 Trestného zákona, rovnako ako v odseku 1 sa potrestá, kto ako zamestnanec, člen štatutárneho orgánu, spoločník, podnikateľ alebo účastník na podnikaní dvoch alebo viacerých podnikov alebo právnických osôb s rovnakým alebo podobným predmetom činnosti v úmysle uvedenom v odseku 1 uzavrie alebo dá podnet na uzavretie zmluvy na úkor jednej alebo viacerých z nich.

Je teda zjavné, že v rámci platného právneho stavu od 01.01.2006 do 31.12.2016 v odseku 2 bol síce jednoznačný odkaz na to, že taký trestný čin bolo možné spáchať len vtedy, ak bolo obžalovanému preukázané, že konal v úmysle uvedenom v odseku 1, no v ustanovení odseku, na ktorý takto odkazoval, zákonodarca nepomenoval tento motív, čo nemôže byť obžalovanému nijako v neprospech pričítané. V tomto smere zostalo zjavne nejasné, akú podmienku trestnosti teda zákonodarca vlastne vyžadoval. Tento nedostatok neušiel pozornosti okresného súdu a okresný súd správne vyhodnotil, že tak nemohlo dôjsť k splneniu formálnych podmienok, všetkých znakov trestnosti skutku, a teda že skutok nie je trestným činom.

Odvolací súd pritom musí poukázať na stav, že aj v súčasnosti sa na tomto nedostatku nič nezmenilo, keďže v rámci aktuálne platného a účinného znenia Trestného zákona sú základné skutkové podstaty trestného činu zneužívanie informácií v obchodnom styku podľa § 265 definované tak, že:

Podľa § 265 ods. 1 Trestného zákona, kto neoprávnene použije informáciu dosiaľ verejne neprístupnú, ktorú získal vo svojom zamestnaní, povolaní, postavení alebo vo svojej funkcii a ktorej zverejnenie podstatne ovplyvňuje rozhodovanie v obchodnom styku, a uskutoční alebo dá podnet na uskutočnenie zmluvy alebo operácie na organizovanom trhu cenných papierov alebo tovaru, alebo kto neoprávnene použije dôvernú informáciu podľa osobitného predpisu alebo kto takú dôvernú informáciu nepovolanej osobe vyzradí, potrestá sa odňatím slobody až na štyri roky, pričom podľa § 265 ods. 2 Trestného zákona, rovnako ako v odseku 1 sa potrestá, kto ako zamestnanec, člen štatutárneho orgánu, spoločník, podnikateľ alebo účastník na podnikaní dvoch alebo viacerých podnikov alebo právnických osôb s rovnakým alebo podobným predmetom činnosti v úmysle uvedenom v odseku 1 uzavrie alebo dá podnet na uzavretie zmluvy na úkor jednej alebo viacerých z nich.

Zásadne iná bola a je situácia v rámci definovania formálnych znakov trestnosti pri trestnom čine skresľovanie údajov hospodárskej a obchodnej evidencie podľa § 259 Trestného zákona v aktuálne platnom a účinnom znení.

Podľa § 259 ods. 1 platí, že kto uvedie nepravdivé alebo hrubo skresľujúce údaje alebo zatají povinné údaje o závažných skutočnostiach vo výkaze, v hlásení, vo vstupných údajoch vkladných do počítača alebo v iných podkladoch slúžiacich na

- a) štatistické zisťovanie v úmysle zabezpečiť sebe alebo inému neoprávnené výhody,
  - b) evidenciu zamestnancov v úmysle zabezpečiť sebe alebo inému neoprávnené výhody,
  - c) kontrolu účtovníctva,
  - d) kontrolu použitia dotácie, subvencie alebo iného plnenia zo štátneho rozpočtu, z rozpočtu verejnoprávnej inštitúcie, z rozpočtu štátneho fondu, z rozpočtu vyššieho územného celku alebo z rozpočtu obce,
  - e) určenie ceny majetku alebo kurzu cenného papiera pri jeho prevode alebo prechode na inú osobu,
  - f) riešenie hroziaceho úpadku verejnou preventívnou reštrukturalizáciou alebo neverejnou preventívnou reštrukturalizáciou, konkurz, vyrovnanie, reštrukturalizáciu alebo oddĺženie, alebo
  - g) zápis do obchodného registra alebo katastra nehnuteľností, evidencie motorových vozidiel alebo iného registra podľa osobitného predpisu,
- potrestá sa odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky.

Potom ustanovenie § 259 ods. 2 Trestného zákona obsahuje odkaz na v odseku definovaný motív, keď vyžaduje, že rovnako ako v odseku 1 sa potrestá, kto v úmysle uvedenom v odseku 1

- a) urobí zásah do technického alebo programového vybavenia počítača, alebo
- b) podklady uvedené v odseku 1 zničí, poškodí, urobí neupotrebitelnými alebo nevedie.

Podľa § 259 ods. 3 Trestného zákona je daná kvalifikovaná, od vyššie uvedených základných skutkových podstát, závislá skutková podstata trestného činu, ktorá popisuje, že odňatím slobody na tri roky až osem rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2

- a) a spôsobí ním značnú škodu,
- b) závažnejším spôsobom konania, alebo
- c) z osobitného motívu.

Už len pre úplnosť možno dodať, že pri tomto trestnom čine podľa Trestného zákona v znení platnom a účinnom ku dňu 31.12.2005 platilo tiež jasné vyznačenie motívu, keď trestný zákon v dvoch základných skutkových podstatách, a teda záväzne aj pre kvalifikované skutkové podstaty uvedené v ďalších odsekoch vyžadoval preukázanie úmyslu zabezpečiť sebe alebo inému neoprávnené výhody, lebo ustanovoval v odseku 1, že kto v úmysle zabezpečiť sebe alebo inému neoprávnené výhody uvedie nepravdivé alebo hrubo skresľujúce údaje alebo zatají povinné údaje o závažných skutočnostiach vo výkaze, v hlásení, vo vstupných údajoch vkladných do počítača alebo v iných podkladoch slúžiacich na a) kontrolu hospodárenia, b) štatistické zisťovanie, c) kontrolu použitia dotácie, subvencie alebo iného plnenia zo štátneho rozpočtu, z rozpočtu verejnoprávnej inštitúcie, z rozpočtu štátneho fondu alebo z rozpočtu obce, d) určenie ceny majetku alebo kurzu cenného papiera pri jeho prevode alebo prechode na inú osobu, e) konkurz a vyrovnanie, f) evidenciu zamestnancov, alebo g) zápis do obchodného registra alebo na zápis do registra podľa osobitného predpisu, potresce sa odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky alebo zákazom činnosti, alebo peňažným trestom. V odseku 2 potom ustanovoval, že rovnako ako v odseku 1 sa potresce, kto v úmysle uvedenom v odseku 1 a) urobí zásah do technického alebo programového vybavenia počítača, alebo b) podklady uvedené v odseku 1 zničí, poškodí, urobí neupotrebitelnými alebo nevedie.

Takto potom nie je priestor pochybovať o jednotlivých súdnych rozhodnutiach, na ktoré v tomto smere odkazoval prokurátor, no podľa názoru odvolacieho súdu, nemožno ich aplikovať na predmetnú trestnú vec.

V ustanovení § 259 Trestného zákona motív dopĺňujúci požiadavku úmyselného zavinenia /§ 17 Trestného zákona/ v dvoch ustanoveniach špecifikovaný je, a to na rozdiel od ustanovenia § 265 ods. 1, 2/ vrátane k nemu patriacich kvalifikovaných skutkových podstatí Trestného zákona, v ktorých špecifikovaný od 01.01.2006 nie je. Je potom nepochybné, že potom je aplikovateľné znenie Trestného zákona v znení platnom a účinnom v období po 01.01.2006, do ktorého patrí aj doba spáchania skutku, z ktorého bol napadnutým rozsudkom oslobodený.

Okresný súd správne potom odkázal na ustanovenie § 2 ods. 1 Trestného zákona, podľa ktorého trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Ak v čase medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatel'a priaznivejší.

Na základe vyššie uvedených dôvodov potom odvolací súd napadnutý rozsudok vo výroku o treste zrušil a o treste obžalovaného rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, pričom zároveň rozhodol odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť.

Tento rozsudok bol prijatý jednomyseľne.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.